

Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ

Δελτίο Επικοινωνίας Μελών Συνδέσμου Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας "Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ"

Ιδιοκτήτης - Εκδότης:

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ "Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ"

Διεύθυνση Γραφείου: Πειραιώς 4 • Αθήνα • 104 31 • τηλ.: 52.38.158

(Υπευθυνος σύμφωνα με το Νόμο: το εκάστοτε Διοικητικό Συμβούλιο)

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ' • ΧΡΟΝΟΣ 27ος • ΤΕΥΧΟΣ 119 • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2001

ΠΟΡΕΙΑ 40 ΧΡΟΝΩΝ

Πριν από 40 χρόνια καταξιωμένοι χωριανοί μας διαπίστωσαν ότι ήταν έντονη η ανάγκη να διατηρηθεί η επαφή με τους χωριανούς που μετακινούνταν στις αστικές πόλεις για αναζήτηση εργασίας ή ακόμα διωγμένοι από τον εμφύλιο. Η διαπίστωση αυτή τους οδήγησε να ιδρύσουν το Σύνδεσμο Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας "Η Αγία Τριάς", που έμελλε στις δεκαετίες από τη "γέννησή" του να παίξει σημαντικό ρόλο στην ιστορία και την τύχη του χωριού (Δημ. Βάρσος, Δημ. Ε. Κόλλιας, Κ. Θεοχάρης, Β. Παπαταξιάρχου, Ηλ. Κατσανιώτης, Αλ. Σίμος, Λουκ. Πριόβολος το πρώτο Δ.Σ.).

Την ανάγκη συνύπαρξης και επικοινωνίας, την αίσθηση ότι ανήκουν σε ένα κοινωνικό πλαίσιο με αντίστοιχα βιώματα τρόπου ζωής, συνθηκών διασκέδασης, πολιτιστικών δραστηριοτήτων συναφή με την καταγωγή τους και ότι μόνο

με το Σύνδεσμο μπορούν να διατηρήσουν την ταυτότητα του τόπου που γεννήθηκαν, την αντιλήφθηκαν οι χωριανοί μας και σύντομα κατά παράδοξο τρόπο μορφωμένοι και αμόρφωτοι συμφιλιώθηκαν γύρω από το νέο Σωματείο τους.

Στόχος του Συνδέσμου μας ήταν το χω-

ριό και στον τομέα αυτό έπαιξε ιδιαίτερο ρόλο με τη συνεχή παρουσία του σ' αυτό η μέριμνα για κοινοφελή έργα, τη συμπαράσταση στους κατοίκους, τη διοργάνωση πολιτιστικών εκδηλώσεων. Χωρίς να απομακρύνει τους βουλευτές δέχθηκε τη φιλική τους υποστήριξη στα προβλήματα της Καλοσκοπής και προφύλαξε το χωριό και τον ίδιο από την πολιτική.

Με την παρουσία καινούργιων ανθρώπων με νέες ιδέες στη δεκαετία του 1970 και προπαντός με την έκδοση της εφημερίδας "Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ" που είναι το ξεχείλισμα της νοσταλγίας όλων όσων ζουν μακριά από το χωριό, όλες οι γενιές των Καλοσκοπιτών ανταποκρίνονται στα σαλπίσματα του Συνδέσμου όχι μόνο για την έγκριση του απολογισμού και του ισολογισμού αλλά για να διατηρήσουν την επαφή τους και να ενισχύσουν τις φιλικές μεταξύ τους σχέσεις που τόσο έχουν ανάγκη στη δύσκολη αυτή εποχή. (Όμοια κίνηση δημιουργήθηκε στη Λαμία με πρωτεργάτες τον Ασ. Δανιήλ, Αθαν. Μώρη κ.λ.π. που τη συνέχισε με μεγάλη επιτυχία ο μπάρμπα Γιάννης Χαμηλός και εξακολουθεί η σημερινή πρόεδρος Μαρία Κολλύρη).

Στα χρόνια που κύλισαν ο Σύνδεσμος δεν παρουσίασε καμιά στασιμότητα. Επαιξε και παίζει σημαντικό ρόλο και συνεισφέρει ουσιαστικά στη διαχείριση των θεμάτων του χωριού.

Η επέτειος των 40 χρόνων βρίσκει το Σύνδεσμο στην πιο δυναμική του μορφή που αποδείχνει μέρα με τη μέρα ότι θεωρεί το παρελθόν μια αφετηρία για μια ισχυρή παρουσία στο παρόν και μια λαμπρή πορεία στο μέλλον.

Καλό Πάσχα

ΕΤΗΣΙΑ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Σύσσωμη η οικογένεια του Συνδέσμου μας, αντάλλαξε ευχές για μια δημιουργική χρονιά και έκοψε τη δική της βασιλόπιτα την Κυριακή 14 Ιανουαρίου 2001, στην ευρύχωρη αίθουσα του ξενοδοχείου Novotel (πλατεία Βάθης).

Πόεδρος της Συνελεύσεως εξέλεγε ο ορκωτός λογιστής Ευθύμιος Κολλύρης και καθήκοντα Γραμματέως ανέλαβε η Ρίτσα Ναθαναήλ - Βλάχου.

Δόθηκε ο λόγος στον πρόεδρο του συνδέσμου κ. Αθανάσιο Μαλεβίτση, ο οποίος άρχισε την ομιλία του με τα ακόλουθα λόγια:

*Αγαπητοί χωριανοί,
αγαπητοί μας φίλοι,*

Μας τελείωσε από κάθε άποψη η ενδιαφέρουσα χρονιά και πάντα οι αλλαγές του χρόνου προσφέρονται από τη φύση τους για απολογισμούς και ανίχνευση προοπτικών για τον επόμενο χρόνο. Χαρακτήρισα ενδιαφέρουσα την προηγούμενη χρονιά γιατί πέρασε μέσα σε δυσκολίες και αντιφάσεις και προπαντός γιατί αντιμετώπισαμε σοβαρά προβλήματα.

Μας απασχόλησε κυρίως το θέμα της πηγής Κεφαλόβρυσου που όπως όλοι γνωρίζετε η δημοτική μας αρχή με προχειρότητα και χωρίς να συντάξει καμμία μελέτη και να λάβει υπόψη της τις δικές μας ανάγκες ζήτησε από το Τοπικό μας Συμβούλιο να παραχωρήσει το δικαίωμα της λήψης νερού από την πηγή του Κεφαλόβρυσου, για να υδροδοτηθούν άλλα διαμερίσματα του Δήμου.

Η όλη εξέλιξη του θέματος είναι σε όλους γνωστή. Παρά την άρνηση του Τοπικού Συμβουλίου, η Δημοτική Αρχή προχώρησε στην έκδοση απόφασης.

Συμπαρασταθήκαμε στο Τοπικό Συμβούλιο, αναπτύξαμε τις θέσεις μας και στη συνέχεια ασκήσαμε τα προβλεπόμενα ένδικα μέσα. Το θέμα το παρακολουθούμε με πολύ προσοχή και πιστεύουμε η εξέλιξη να είναι ικανοποιητική.

Ο σωστός χειρισμός του θέματος

της πηγής Κεφαλόβρυσου και η συμπαράσταση όλων των χωριανών μας στις δύσκολες αυτές ώρες απέδειξε ότι είμαστε ένα αδιάσπαστο σύνολο που μας κρατάει ενωμένους, μια ψυχική σύμπνοια και μια ειλικρινής και βαθιά αγάπη για το χωριό μας και ότι επιθυμούμε τη διατήρησή του και την πρόδοό του.

Δε σας κρύβω ότι καλέσαμε τον κύριο Δήμαρχο να είναι σήμερα κοντά μας, ώστε να μας γνωρίσει αν και αυτή τη χρονιά μας ετοιμάζει δύσκολα και δυσάρεστα ή θα χειριστεί αποτελεσματικά τα μεγάλα μας θέματα. Η απάντηση μας ήρθε με το

Στιγμιότυπο από τη Γενική μας Συνέλευση

405/4.1.2001 έγγραφό του που ο κ. Δήμαρχος μας γνώρισε ότι "λόγω ανειλημμένων υποχρεώσεων αδυνατεί να παραστεί" στη σημερινή μας μεγάλη γιορτή.

Ένα επίσης σπουδαίο θέμα που μας απασχολεί είναι ως γνωστό το έργο της αλλαγής της χρήσης του κτιρίου του Σχολείου. Η ανάδοχος κοινοπραξία δε σταμάτησε καθόλου τις εργασίες, προχώρησε πρώτα το αντίστοιχο έργο της Πανουργιάς και τώρα που αυτό βρίσκεται στο τέλος του τα συνεργεία θα ρίξουν όλο το βάρος στο δικό μας κτίριο. Οι εκτιμήσεις μας δίνουν ελπίδες πως τουλάχιστον ο χώρος που θα στεγαστεί το μουσείο, θα είναι έτοιμο τη φετινή χρονιά.

Από την ολοκλήρωση της κατασκευής του Ξενώνα και προπαντός από την επιτυχημένη λειτουργία του περιμένουμε πολλά. Περιμένουμε να

δείτε μια άσπρη μέρα το χωριό μας, γιατί δημιουργείται μια ευκαιρία να αναδειχθούν οι τεράστιες τουριστικές δυνατότητές του. Δε λέω βέβαια ότι ο Ξενώνας είναι η μοναδική ευκαιρία, γιατί και η εσωτερική οργάνωση και η οικονομία του μπορούν να αναπτυχθούν. Υπάρχει δυνατότητα αξιοποίησης της γης του χωριού μας. Προϊόντα που σήμερα συνιστώνται για διατροφή, φασόλια, πατάτες, οπωροκηπευτικά κ.λπ., καλλιεργούνται με μεγάλη απόδοση στο πλούσιο έδαφός του. Τα χωράφια μας από το Κεφαλόβρυσο μέχρι το Μέγα Ρέμα και τον Πλάτανο, που επί αιώνες έτρεφαν τους προγόνους μας κινδυνεύουμε να τα χάσουμε σήμερα από την αδιαφορία μας.

Με ποιο τρόπο μπορούν να αξιοποιηθούν; Δεν είναι θέμα που μπορεί ν' αναπτυχθεί σε μία τέτοια συνέλευση από αυτό το βήμα.

Ένας νέος άνθρωπος που θα θελήσει να αναλάβει την ευθύνη μιας προσπάθειας καλλιέργειας στο χωριό μας, θα πρέπει να μας καλέσει όλους να του παραχωρήσουμε με μια νόμιμη διαδικασία τα χωράφια και να προχωρήσει στη σύσταση ενός Συνεταιρισμού από αυτούς που καθημερινά ακούμε να προμοδοτούνται από διάφορα προγράμματα. Οφείλω δε να σας πω, ότι αφορμή για τις παραπάνω προτάσεις, μας έδωσε σχετικό κείμενο επιστολής που μας έστειλε χωριανός μας και η οποία θα δημοσιευθεί στο επόμενο δελτίο μας, αλλά και από πληροφορίες που έχουμε ότι Ευρωπαίοι επενδυτές έχουν αναθέσει σε οικονομολόγους τη σύνταξη μελετών με σκοπό την επένδυση κεφαλαίων σε ορεινές περιοχές για τουριστικογεωργική εκμετάλλευση.

Σας ανέφερα τα θέματα της πηγής του Κεφαλόβρυσου και της μετατροπής του Σχολείου, τα οποία βέβαια εκκρεμούν. Εμείς παρακολουθούμε την πορεία τους και πιστεύουμε ότι προχωρούν ικανοποιητικά. Το σίγουρο είναι ότι θα χρειαστεί απ'

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΜΑΣ...

όλους μας συνεχής επαγρύπνηση, κόπος και προσπάθεια.

Αγαπητοί χωριανοί, το επίκεντρο της ζωής του χωριού μας, έγινε φέτος η εκκλησία. Θάλεγα μάλιστα ότι το 2000, ο Θεός κατέβηκε στην Καλοσκοπή. Το λέω αυτό γιατί στον Ιερό Ναό του Αγίου Γεωργίου Καλοσκοπής, χειροτονήθηκε ιερέας ο Ιωάννης Γ. Λευκαδίτης (γιός του αξέχαστου Μερακλή). Έτσι τώρα την καμπάνα του χωριού, δεν την ακούμε μόνο δυο φορές το μήνα, αλλά κάθε Κυριακή καθώς και τις ονομαστικές και της μεγάλες εορτές. Ο νέος μας ιερέας, είναι μια αξιοσέβαστη μορφή και θα διατηρήσει το κάστρο της παράδοσης που έστησαν οι παλιοί ιερείς του χωριού και που ενδιαφέρονται όχι μόνο για την τέλεση της θείας λειτουργίας αλλά και την εν γένει περιποίηση των εκκλησιών μας.

Χωριό χωρίς παπά και με βουβή την καμπάνα του, χάνει την υπόστασή του και την πραγματική του ύπαρξη. Είναι σαν να λέμε εταιρεία χωρίς νομική μορφή. Γιαυτό και οι ξενιτεμένοι μας, τα χρήματα ή μάλλον τον όβολό τους τον στέλνουν πάντα για την εκκλησία και το καμπαναριό γιατί εκεί βλέπουν τον τόπο που τους γέννησε. Γι' αυτό και ο Γιώργος Χρηστίδης και η γυναίκα του Μίνα, δεν ξέχασαν ούτε παραμέρισαν το χρέος και την οφειλή τους. Η πίστη τους έμεινε ριζωμένη στην ψυχή τους και στην ιερή μνήμη των γονέων τους και μας έστειλαν το ποσό των 5.000.000 δραχμών για την ανακαίνιση του Ιερού Ναού του Αγίου Γεωργίου. Είναι μία δωρεά που μας δίνει ζωή και ελπίδα. Τους ευχαριστούμε από τα βάθη της ψυχής μας και τους ανακηρύσσουμε μεγάλους δωρητές.

Σας ανέφερα τα σπουδαιότερα από τα θέματα που μας απασχόλησαν. Λεπτομέρειες θα ακούσεται από τους συνεργάτες μου στη συνέχεια της σημερινής μας συνάντησης.

Θερμά θέλω να ευχαριστήσω όλους όσους με οποιοδήποτε τρόπο, υλικό ή ηθικό μας συμπαραστάθηκαν στο δύσκολο έργο μας.

Από τον πρόεδρο της Συνέλευσης δόθηκε ο λόγος, στην ταμία του Συνδέσμου μας Ανθή Καραγιάννη - Θεοχάρη, η οποία διάβασε την οικονομική κατάσταση της περιόδου 1/1 - 31/12/2000, η οποία έχει ως εξής:

Έσοδα

Υπόλοιπο έτους 1999	427.974
Τόκοι καταθέσεων	152.763
Ημερολόγιο έτους 2000	602.500
Χοροεσπερίδα	7.640.500
Λαχειοφόρο	913.000
Εκδρομή	20.000
Επιχορήγηση Υπ. Εθν. Οικ.	1.000.000
Προαιρετικές εισφορές ειδικών δαπανών	1.136.000
Συνδρομές & εισφορές μελών	3.986.442
Σύνολο:	9.879.179

Έξοδα:

Λειτουργικά έξοδα γραφείων (ΟΤΕ, ΔΕΗ, Κοινόχρ.)	606.340
Ταχυδρομικά	62.175
Γ.Σ. 2000 & κοπή πρωτοχρονιάτικης πίτας	160.774
Γ.Σ. 2001 & κοπή πίτας	175.400
Έκδοση & αποστολή εφημερίδας	988.329
Δαπάνη χοροεσπερίδας	1.784.329
Εισφορές σε τρίτους	40.700
Ημερολόγιο 2000	320.000
Εορταστικές εκδηλώσεις στο χωριό	105.990
Οικονομικό βοήθημα χωριανού	100.000
Αποπεράτωση περιβάλλοντος χώρου βρύσης Παπλάκι	80.000
1η δόση υδρολογικής μελέτης Ε.Μ.Π. πηγής Κεφαλοβρύσου	300.000
Δικηγορικά έξοδα	400.000
Λειτουργικές δαπάνες - ύλη γραφείου	316.286
Σύνολο:	5.440.148

Υπόλοιπο έτους 31.12.2000

4.439.031 δρχ.

Ακολούθησε η ανάγνωση της έκθεσης της εξελεγκτικής επιτροπής από το Νίκο Αυγερινό, ο οποίος ανέφερε ότι από τον έλεγχο των παραστατικών του Συνδέσμου διαπιστώθηκε ότι όλες οι πράξεις έγιναν με νόμιμες ενέργειες και καλύπτονται απ' τα νόμιμα παραστατικά. Τόνισε ιδιαίτερα ότι τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου δεν επιβάρυναν τον Σύνδεσμο με προσωπικές τους δαπάνες, ενώ όλοι ξέρουμε ότι επιβαρύνθηκαν με δαπάνες για τη μετάβασή τους στις Συνεδριάσεις του Δημοτικού Συμβουλίου, καθώς και κατά την εκδίκαση της υπόθεσης του θέματος της πηγής Κεφαλόβρυσου. Το πόρισμα της εξελεγκτικής επιτροπής περί εγκρίσεως των πεπραγμένων του Διοικητικού Συμβουλίου και απαλλαγής του από κάθε ευθύνη έγινε αποδεκτό από όλους τους παρευρισκομένους, χωρίς καμία αντίρρηση.

ΤΙΜΗΤΙΚΕΣ ΔΙΑΚΡΙΞΕΙΣ

Ο γενικός γραμματέας κ. Λάμπρος Αχλαδάς αναφέρθηκε στην ειδική τιμή που απονέμει ο Σύνδεσμος σε αναγνώριση της εξαιρετικής προσφοράς προσώπων που υπηρέτησαν ή υπηρετούν το Σύνδεσμό μας με αφοσίωση και ευσυνειδησία.

Για τη φετεινή χρονιά απονομές έγιναν στους:

1. **Πάκη Γιαννόπουλο:** για την πολυετή προσφορά του στο Σύνδεσμο και το χωριό καθώς και για την παραχώρηση της οικίας του, για την προσωρινή στέγαση των αρχείων του μουσείου μας και της βιβλιοθήκης.
2. **Αργύρη Καλογήρου:** για τη μεγάλη προσφορά του στον αθλητικό όμιλο Καλοσκοπής "Άγγελος Σίμος" και το Σύνδεσμό μας.
3. **Ιωάννη Κωστούρο:** για τη μακρόχρονη προσφορά του στο Σύνδεσμο.
4. **Λάμπρο Χαρ. Κωστούρο:** για τη συνεχή συμπαράσταση που παρέχει στο Δ.Σ.
5. **Θεοφάνη Λευκαδίτη:** για τη συνεχή προσφορά του στο Δ.Σ. καθώς και για τη βοήθεια στο Δελτίο του Συνδέσμου με τα λαογραφικά του κείμενα.

ΑΠΟΝΟΜΗ ΕΠΑΙΝΩΝ

Η αντιπρόεδρος Βούλα Γρηγοροπούλου προσέφερε επαινούς και βιβλία στα παιδιά που πέτυχαν σε ανώτερα εκπαιδευτικά ιδρύματα λέγοντας τα παρακάτω:

Σήμερα ο Σύνδεσμός μας καθιερώνει μία νέα δραστηριότητα που ελπίζουμε να εξελιχθεί σε θεσμό. Βραβεύει τα χωριανά μας παιδιά που πέτυχαν σε ανώτατα και ανώτερα εκπαιδευτικά ιδρύματα.

Θέλουμε λοιπόν να συγχαρούμε τους μαθητές που ύστερα από προσπάθειες μια ολόκληρης μαθητικής περιόδου, κέρδισαν το στεφάνι της νίκης και να τους παροτρύνουμε σε άμιλλα για μάθηση και πρόοδο.

Συγχαρητήρια όμως οφείλουμε και στα άλλα παιδιά, γιατί όλοι, επιτυγχόντες και μη, δοκιμαζόμαστε και αγωνιζόμαστε σε διάφορους τομείς της ζωής μας.

Αγαπητά μας παιδιά, σήμερα πρέπει να αισθανεσθε να σας βαραίνει το αίσθημα της ευθύνης για την ελληνική παιδεία και τον πολιτισμό.

Εξίσου όμως θέλουμε να σας βαραίνει και η ευθύνη για την διατήρηση της παράδοσης του χωριού μας και της πορείας του Συνδέσμου μας.

Σας προσφέρουμε λοιπόν σήμερα από ένα βιβλίο των μεγάλων μας συγγραφέων Χρήστου Μαλεβίτση και Γιώργου Χασιακού (προσφέρθηκαν δωρεάν από τον ίδιο) καθώς και ένα βιβλίο στο οποίο 18 συγγραφείς μιλούν για τη σκέψη και το έργο

του Χρήστου Μαλεβίτση.

Παρακαλώ πολύ τα παιδιά που θα ακούν το όνομά τους και είναι εδώ κοντά μας να προσέρχονται για να παραλάβουν τον έπαινό τους.

Αλεξανδρή Αγγελική, Δημοπούλου Έμμη, Καραγιάννης Στέλιος (Λαμία), **Μπουκουβάλα Κων/να** (Θεσ/νίκη), **Μπουγάς Λυκούργος, Νταλίπης Χρήστος, Πολυχρονιάδης Ηλίας, Ρίπης Σταμάτης, Χαμηλού Ιωάννα, Γκαβολίκας Ιωάννης του Ευθ.** (Θεσ/νίκη), **Γκαβολίκα Ιωάννα του Γεωργίου** (Θεσ/νίκη).

Στη συνέχεια δόθηκε ο λόγος σε πολλούς χωριανούς (Απόστ. Χαμηλό, Δημ. Παπαγεωργίου, Νικ. Ράπτη κ.ά.). Επίσης μίλησαν ο εκδότης της Εφημερίδας "ΡΙΖΑ" κ. Νίκος Μώκος καθώς και ο Οινοχωρίτης σύμβουλος του Δήμου μας Κων. Ρούλιας. Η όλη οργάνωση έκλεισε με την κοπή της βασιλόπιτας το φλουρί της οποίας έπεσε στο χωριανό μας Νίκο Χαρ. Αυγερινό.

Η χλωρίδα της Γκιώνας

Τα πιο αξιοσημείωτα στοιχεία της χλωρίδας της Γκιώνας βρίσκονται συγκεντρωμένα στις ορθοπλαγιές της. Από τις δεκάδες ειδών που ενδημούν στους βράχους μερικά υπάρχουν μόνο στα βουνά της Στερεάς Ελλάδας, όπως η *Campanula aizoon*, *Campanula turpicola*, *Viola roetica*, *Aubrieta grailis*, *Draba parnassica*. Αξίζει ακόμα να αναφέρουμε την παρουσία κάποιων ειδών με πολύ περιορισμένη κατανομή στη χώρα μας, που εμφανίζονται επίσης σε βουνά της δυτικής Ασίας και τις οροσειρές των Άλπεων, όπως: *Solenanthes stamineus*, *Omphalodes luciliae*, *Saxifraga sibthorpii*, *Aster alpinus* και η *Alchemilla straminea*, κατάλοιπα συνήθως των μεγάλων μεταναστευτικών κινήσεων που σημειώθηκαν στις τελευταίες παγετωνικές περιόδους. Ξεχωριστές παρουσίες στο ελατόδασος είναι οι δύο πανύψηλοι κρίνοι *Lilium* και *Lilium martagon*.

Στη φωτογραφία αριστερά: Ο εντυπωσιακός κρίνος *Lilium martagon* σχηματίζει μια μικρή αποικία στην περιοχή του Κάρκανου, στο ξεκίνημα του μονοπατιού προς Βαθειά Λάκκα. (Από τον οδηγό "Ανάβαση")

ΒΟΛΕΣ

Πάλι εδώ αγαπητοί μου χωριανοί απ' το μετερίζι τούτης της εφημερίδας να θίξουμε όσα στραβά κι ανάποδα μπορέσαμε να δούμε και να εγκωμιάσουμε τα καλά και τα ωραία.

Κι ήταν μοναδική η χειρονομία του ζεύγους Χρηστίδη (Καμπεταίοι) απ' την Αμερική για το πολύ μεγάλο ποσόν που έδωσαν για τόν Αη Γιώργη (κοντά 5.000.000). Χωριανοί μου σημείο αναφοράς της ζωής μας για νόημα και ενότητα δε μπορεί να είναι τίποτας άλλο παρά μόνο η εκκλησία. Γιαυτό όλοι μας πρέπει να συμβάλλουμε για την ανακαίνισή της. Ας μη μείνει κανένας από τούτο το προσκλητήριο κι ο καθένας ας καταθέσει απ' το περίσσευμα της καρδιάς του ό,τι μπορεί για να γίνει ξανά ο Αη Γιώργης όπως ήταν μια φορά κι έναν καιρό.

Τύχη αγαθή μας έφερε στο χωριό έναν μοναδικό άνθρωπο ως ιερέα, ας τον αγκαλιάσουμε όλοι κι ας τον βοηθήσουμε αποφασιστικά στο ιερό του λειτούργημα.

Τίποτα δεν προέχει περισσότερο στο χωριό μας απ' την εκκλησία. Και με την ευκαιρία θα παρακαλέσω να μην αγοράζει κανείς εικόνες ή άλλα λειτουργικά είδη αν πρώτα δεν συννενοηθεί με τον ιερέα.

Θέλω ν' απευθυνθώ στα συμβούλια Αθήνας και Λαμίας για τα παρακάτω θέματα, αλλά και σε κάθε Κουκουβιστιανό που πονάει τούτον τον τόπο.

Πιστεύω, ακράδαντα μάλιστα, ότι υπάρχουν δυνατότητες στο χωριό μας για επικερδείς δουλειές. Ακούστε χωριανοί. Αν ενωθούν τα κατατμημένα χωράφια μας (αναφέρομαι για την ποτιστική ζώνη) σε έναν οιονεί αναδασμό και φυτευτούν πατάτες, φασόλια, φυτώρια έλατου (για χριστουγενιάρικα) ή και ό,τιδήποτε άλλο γίνεται στο χωριό μας, είναι θέμα μελέτης, με βιολογικές μάλιστα καλλιέργειες θα έχουν τεράστια επιτυχία. Η διαχείριση θα γίνεται από έναν ή δύο συνεταιρισμούς που το κάθε μέλος θα συμβάλλει αρχικά με ένα ποσόν (αρκεί να υπάρξουν δυο άνθρωποι μπροστάρηδες) και στη συνέχεια θάρθουν σίγουρα τα κέρδη.

Το βασικότερο αγαπητοί μας είναι,

ότι σε πολύ λίγα χρόνια όλες οι ιδιοκτησίες θάχουν χαθεί εντελώς. Πρώτον θα γίνουν δάση από κέδρα και έλατα και δε θα μπορούμε να πλησιάσουμε (θα μας το απαγορεύει η δασική υπηρεσία) και δεύτερον θα εξαφανισθούν τα όρια και κανείς μας δεν θα ξέρει που ήταν το χωράφι του.

Η πρότασή μου αξίζει να μελετηθεί, θα εξαχθούν χρήσιμα συμπεράσματα κυρίως για τους νέους ανθρώπους που σήμερα συνωθούνται σε κάποιο γραφείο για να διοριστούν με ένα μισθό πείνας. Δηλώνω ότι θα είμαι ο πρώτος που θα γραφτώ μέλος σ' έναν τέτοιο συνεταιρισμό. (Περιττεύει να γράψω ότι σήμερα όλες οι δουλειές γίνονται με μηχανικά μέσα και όχι με το τσαπί ή το βόδι και για μια τέτοια δουλειά δε θα χρειάζεται κάποιος να μένει όλο το χρόνο στο χωριό).

Πάμε σε ένα άλλο θέμα. Χωριανοί μου με θλίβει βαθύτατα το γεγονός ότι δε νοιάζεται κανένας που όλοι οι παλιοί δρόμοι του χωριού μας έχουν γίνει απροσπέλαστοι απ' τα πλατάνια, τις πατιλιές και τα νερά.

Είναι τεράστιο το θέμα και έχει πολύ απλή λύση. Ας πληρώσουν τα συμβούλια 2 εργάτες και με πολύ λίγο κόστος θάχουν καθαριστεί όλοι οι δρόμοι.

Κι εμείς όλοι ας καταλάβουμε ότι δεν χρειάζεται άλλες βρύσες για "να θανατίζουμε" τ' όνομά μας ή να φκιάνουμε μπασκέτες στο χωριό (άκουσον - άκουσον). Χρειάζεται να συμβάλλουμε με την συνδρομή μας (που πρέπει ν' αυξηθεί λίγο) για ν' αντιμετωπίζονται τέτοια και μόνο τέτοια ζητήματα ή σαν το παρακάτω:

Προτείνω: Ένας εργάτης να αφήνει το νερό από τον Πλάτανο μέχρι τη Βρυτσούλα το καλοκαίρι να ποτίζεται αβέρτα ο τόπος (θα τα αλλάζει κάθε 2 - 3 ημέρες) κι έτσι θα ποτιστούν και οι καρυές που οι δύστυχες κινδυνεύουν να ξεραθούν όλες. (Φυσικά πρέπει πρώτα ν' ανοιχτούν αυλάκια).

Αυτές θαρρώ είναι δουλειές που πρέπει ΟΠΩΣΔΗΠΟΤΕ να γίνουν, κι εκεί αξίζει να δαπανηθούν χρήματα και να γίνει σωστός προγραμματισμός από τώρα.

Θέλω να θίξω ένα τελευταίο θέμα σήμερα, που άπτεται με όλα τα παραπάνω αλλά και γενικότερα, θα επηρεάσει θετικά ή αρνητικά τα προβλήματα του χωριού μας. Καίτοι θάλεγε κανείς πως είναι νωρίς ακόμα, εγώ λέω πως θάναι πολύ αργά αύριο. Το θέμα λοιπόν είναι ποιός ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ να είναι ο εκπρόσωπός μας στο Δημαρχιακό Συμβούλιο στις προσεχείς εκλογές. Χωριανοί ας σταματήσουμε κάποτε ν' ασχολούμαστε με τις όποιες ιδεολογίες και τα κόμματα κι ας κοιτάξουμε μόνο για το καλό του τόπου μας. Δεν έχουν θέση ιδεολογίες και κόμματα σε τοπικού χαρακτήρα εκλογές.

Θέση έχει μόνο ο κατάλληλος άνθρωπος που έγκαιρα (δηλ. από τώρα) πρέπει να προταθεί για Δήμαρχος.

Ποιός είναι ο κατάλληλος; Δεν ξέρω. Αλλά πρέπει οπωσδήποτε νάναι γραμματισμένος και νάχει πείρα από τα κοινά.

Εκεί που θέλω να επιμείνω να συμφωνηθεί να είναι απ' όλους μας αποδεκτός και όλοι να βοηθήσουμε αποτελεσματικά να βγει Δήμαρχος.

Επιτέλους ας αφήσουμε κατά μέρους μικροσυμφέροντα κι εγωισμούς κι ενωμένοι όλοι ας αποδείξουμε ότι άμα θέλουμε μπορούμε.

Χωριανοί μόνο η υπερβάλλουσα αγάπη μου για το χωριό με σπρώχνει να προτείνω από τώρα νά βρεθεί ο κατάλληλος άνθρωπος και τίποτα άλλο και ελπίζω να σας έπεισα.

*Να είστε όλοι καλά
ο ακροβολιστής*

Υ.Γ.: Είναι ανάγκη ο Σύλλογός μας να πάρει έναν άνθρωπο με μερική απασχόληση να κάνει όλες τις δουλειές.

Δεν είναι δυνατόν ν' ασχολούνται οι σύμβουλοι ή ο Πρόεδρος με μικροδουλειές ενός κλητήρα όταν από το γραφείο τους μπορούν να είναι πολύ παραγωγικότεροι σε θέματα ουσίας.

Τα χρήματα πρέπει να ξοδεύονται παραγωγικά κι αν μεν υπάρχουν (που υπάρχουν) να βρεθεί τρόπος να βρεθούν.

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ

Προς το Σύνδεσμο Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας "Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ"

Αγαπητοί φίλοι

Δεν έχω επισκεφθεί το χωριό σας, με τα ωραία σας όμως ημερολόγια και την πολύ επιμελημένη εφημερίδα σας, που ανά τρίμηνο φτάνει στο γραφείο μου και τη διαβάζω "απνευστί", νομίζω ότι επικοινωνώ μαζί σας, όπως επικοινωνώ με τους χωριανούς μου στον Αστακό Αιτωλοακαρνανίας.

Με τις φετεινές σας μάλιστα ασπρόμαυρες φωτογραφίες του ημερολογίου, μεταφέρθηκα σε πράγματα και σκηνές της καθημερινής ζωής του χωριού, εκείνες μάλιστα των μηνών Απριλίου και Μαΐου μου θύμισαν την ποιμενική ζωή του χωριού μου, από την οποία και ξεκίνησα τη σταδιοδρομία μου.

Ιδιαίτερη αξία στο ημερολόγιό σας, δίνει ο πολύ πετυχημένος σχολιασμός των εικόνων. Τα μικρά αυτά κείμενα τα χαρακτηρίζει πρωτοτυπία και γλαφυρότητα.

Με φιλικούς χαιρετισμούς
Χρήστος Καϋμενάκης, Δικηγόρος

Προς το Σύλλογο Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας "Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ"

Με το γράμμα μου και με τις θερμότερες ευχές για τις Χριστουγενιάτικες γιορτές που σε λίγες μέρες έρχονται, σας αποστέλλω επιταγή διά δολάρια 200. Το ποσόν τούτο παρακαλώ όπως διατεθεί για ενδεχόμενους διαδικαστικούς αγώνες, για την προστασία της πηγής Κεφαλόβρυσου.

Με φιλικούς χαιρετισμούς
Γεώργιος Ραπτόπουλος
Κολοράντο Η.Π.Α

Αξιότιμε κύριε Αθαν. Μαλεβίτση,

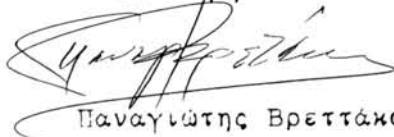
Διάβασα με πολύ ενδιαφέρον τα τεύχη ΙΙ6 - ΙΙ7 και ΙΙ8 της ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑΣ που είχατε την καλωσύνη να μου στείλετε.

Όντως είναι μια βουνήσια ανάβρα αυτό το πατριωτικό έντυπο. Χρυσός κρίκος με τη γενέθλια γη. Θεματικά διεξέρχεται τη σύγχρονη ζωή, αλλά μνημονεύει με σεβασμό και την ιστορία. Έχει ευγένεια, μνήμη και ψυχή η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ. Έχει χρώματα αγιασμένα και ηρωικά. Η γη της είναι αριστοτόκος. Μια καρπερή θεότητα που ευδοκίμησε σε "Έργα και Ημέρες". Είθε ο καλός θεός να μην αποστρέψει ποτέ το βλέμμα του από αυτόν τον καλόν αμπελώνα της πατρίδος μας.

Στη μετριότητά μου η Κουκουβίστα είναι τόπος ευδοκίας. Διότι σ' αυτή άστραψε η παμφαής αστέρας ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΛΕΒΙΤΣΗΣ. Μια χαρισματική μεγαλειότητα του πνεύματος. Ένας ταγός των ψυχών μας. Κεφαλάρι ύδατος ζώντος.

Παρακαλώ δεχθείτε το μικρό αυτό αντίδωρο του λόγου μου, έναντι της πνευματικής πλησμονής που γενναιοφρόνως μας εδώρισε η χάρη του.

Με τιμή

Παναγιώτης Βρεττάκος

- Ο Γιάννης Μπουκουβάλας μας έστειλε ένα ωραίο ποίημα. Ευχαριστούμε Γιάννη. Υπόψη για τον εορτασμό της μνήμης των ηρώων της Αγ. Τριάδας.
- Ευχαριστούμε τον Φώτη Τομαρά από το Βόλο που πολύ συχνά επικοινωνεί μαζί μας
- Ένα δικό του ποίημα αφιερωμένο στην Καλοσκοπή που μας έστειλε ο εκδότης των "ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΙΚΩΝ ΝΕΩΝ" κ. Γ. Γαϊτάνης, τον ευχαριστούμε και πιστεύουμε να μας δοθεί η ευκαιρία να το δημοσιεύσουμε.
- Ευχαριστούμε τον Παναγιώτη Δερμάνη για τις παλιές φωτογραφίες που μας έστειλε.

Από την Κοινωνική μας Ζωή

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Ο Γιάννης και η Βασιλική Φιλ. Τριανταφύλλου απέκτησαν το δεύτερο αγοράκι τους
- Ο Νίκος και η Έφη Καραντάσιου απέκτησαν το δεύτερο αγοράκι τους.
- Ο Γιώργος και η Κική Τσαντίλη (κόρη Αλεξάνδρας Αλεξίου - Μάρα) απέκτησαν αγοράκι.
- Ο Νικόλας και η Λιάνα Μπαράκου απέκτησαν κοριτσάκι.

Στους ευτυχείς γονείς ευχόμαστε να τους ζήσουν τα νεογέννητα βλαστάρια τους.

ΓΑΜΟΙ

Στις 20.1.2001 στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας στο Περιστέρι τέλεσαν τους γάμους τους ο Παναγιώτης Τζαμτζής (γιός του Ανδρέα Τζαμτζή και της Βούλας Κωστούρου) και η Θεοδώρα Φλωράτου.

Στους νεόνυμφους ευχόμαστε κάθε ευτυχία.

ΘΑΝΑΤΟΙ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΕΥΑΓΓ. ΤΣΙΓΑΣ
(1914 - 2001)

Στις 15 Γενάρη έφυγε από κοντά μας σε ηλικία 87 χρονών ο Κώστας Τσίγας του Ευαγγέλου. Η κηδεία έγινε στο χωριό μας όπου πολλοί φίλοι και συγγενείς τον συνοδεύσαν ως την τελευταία του κατοικία.

Ο μπάρμπα Κώστας γεννήθηκε στην Κουκουβίστα το 1914 και ήταν το δεύτερο κατά σειρά, από τα επτά παιδιά του Βαγγέλη Τσίγα. Το 1929 όταν ήταν μόλις 15 χρονών, πέθανε ο πατέρας του. Έτσι όλο το βάρος της οικογένειας, έπεσε στις πλάτες του δεκαπεντάχρονου τότε Κώστα μια και ήταν ο πρώτος από τα αγόρια της οικογένειας. Οι συνθήκες επιβίωσης ήταν πάρα

πολύ δύσκολες, γιατί με την μακροχρόνια ασθένεια του πατέρα του, ξοδεύτηκαν πάρα πολλά χρήματα, με συνέπεια το μικρό αλλά γεμάτο από όλα τα είδη παντοπωλείο να χρεωθεί. Αυτά λοιπόν τα χρέη και την συντήρηση της υπόλοιπης οικογένειας ανέλαβε ο νεαρός τότε Κώστας.

Ακούραστος και ατρόμητος παρ' όλο το νεαρό της ηλικίας του, φόρτωνε τα δυο μουλάρια του με προϊόντα του χωριού, τα οποία πουλούσε στα χωριά της περιφέρειας Φωκίδας και πολλές φορές και της Φθιώτιδας και αγόραζε είδη που χρειαζόντουσαν οι συγχωριανοί του. Τότε οι μετακινήσεις ήταν πολύ δύσκολες ο νεαρός Κώστας πήγαινε δυο φορές την εβδομάδα Άμφισσα ή Λαμία για αυτές τις προμήθειες. Έτσι συνέχισε για αρκετά χρόνια ώσπου μεγάλωσαν και τα άλλα δύο αγόρια ο Θύμιος και ο Γιάννης και ανέλαβαν πλέον όλοι μαζί τις υποχρεώσεις.

Το 1934 κατετάγη στο στρατό να υπηρετήσει τη θητεία του. Όταν απολύθηκε πήγε για λίγο στην Αράχωβα, μαζί με το θείο του Δημήτρη Βάρσο, αλλά η αγάπη για το χωριό του δεν μπόρεσε να τον κρατήσει μακριά του. Έτσι γύρισε και συνέχισε τις επαγγελματικές του δραστηριότητες, μέχρι που ήρθε ο πόλεμος. Πολέμησε στο Αλβανικό μέτωπο. Επιστρέφοντας στο χωριό μας, συνέχισε να δουλεύει το κρεοπωλείο παντοπωλείο. Το 1946 παντρεύτηκε την Ευφροσύνη, κόρη του Δημητρίου Χριστοδούλου και απέκτησαν διδυμους γιούς, εμένα τον Δημήτρη και τον Βαγγέλη.

Στην συνέχεια ήρθαν πάλι δύσκολα χρόνια για τον ίδιο, αλλά και για όλο το χωριό, ο εμφύλιος σπαραγμός. Το χωριό βομβαρδίστηκε, ο κόσμος έφυγε στα χωριά του κάμπου, ο πατέρας μου κατατάχθηκε στο τάγμα εθνοφρουράς, στην Άμφισσα και εκτός των στρατιωτικών του υποχρεώσεων, έπρεπε να φροντίζει την μητέρα μου με τα δυο παιδιά και τα κατάφερε. Στην συνέχεια εξακολούθησε το επάγγελμά του στο Δαδί. Μόλις τελείωσε ο εμφύλιος, παρ' όλο που οι δουλειές πήγαιναν πάρα πολύ καλά, η αγάπη για το χωριό του δεν τον κράτησε στον κάμπο. Έτσι γύρισε ξανά αρχίζοντας απ' την αρχή γιατί όλα είχαν καεί. Τα κατάφερε.

Μέσα απ' τις στάχτες έστησε το καινούργιο του οινοπαντοπωλείο "Ο Προμηθεύς" και μαζί με την μητέρα μου δούλεψαν

σκληρά. Το σπίτι και πάλι ανοιχτό σ' όσους είχαν ανάγκη να στεγασθούν κάπου για μία νύχτα. Ο μπάρμπα Κώστας όπως τον έλεγαν οι πιο πολλοί στο χωριό, ήταν πάντα γελαστός, καλαμπουρτζής και γλεντιζές. Το γραμμόφωνο στην αρχή, αργότερα το ραδιόφωνο, το πικ απ και τέλος το μαγνητόφωνο, έπαιζε συνέχεια τα καλύτερα δημοτικά τραγούδια και με την πρώτη ευκαιρία το έστηνε στο χορό.

Νομίζω ότι κανείς δεν θα ξεχάσει τα ωραία κοκορέτσια και σπληνάντερά του.

Μέχρι τα 86 χρόνια του, δούλευε ακούραστα επί 71 συνεχή χρόνια. Το επάγγελμα είχε γίνει τρόπος ζωής για τον μπάρμπα Κώστα. Την ζωή την είχε σφίξει μες στις χούφτες του και την κράταγε γερά. Όπου κάποια μέρα στις 15 του Γενάρη, τον ξεγέλασε ο Χάρος και τον πήρε.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα της Καλοσκοπής που τον σκεπάζει, της γης που τόσο αγαπήσες.

Καλό ταξίδι αγαπημένε μας πατέρα. Δεν θα σε ξεχάσουμε ποτέ.

Δημήτρης Τσίγας

Η οικογένεια του θανόντος Κων/νου Ε. Τσίγα, ευχαριστεί όλους τους συγγενείς, συγχωριανούς και φίλους που παραβρέθηκαν και τίμησαν με την παρουσία τους την κηδεία του αγαπημένου μας συζύγου, πατέρα και παππού.

ΜΑΡΙΑ ΜΥΛΩΝΑ - ΚΑΤΣΑΝΙΩΤΗ
(1901 - 2000)

Έφυγε από τη ζωή σε ηλικία 99 ετών η Μαρία Κατσανιώτη (αδελφή του αξέχαστου γιατρού μας Ηλία Κατσανιώτη). Από τους πρώτους μετανάστες στο Σιάτλ και η οποία εθεωρείτο η μητέρα όλης της παροικίας μας. Γιαυτό η συγκίνηση των χωριανών μας για την απώλειά της είναι μεγάλη.

ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΔΗΜ. ΜΠΟΥΚΟΥΒΑΛΑΣ 1924 - 2001

Απεβίωσε στις 26.12.2000 σε ηλικία 77 ετών και ενταφιάστηκε στο Γ' κοιμητήριο Αθηνών ο Θύμιος Δημ. Μπουκουβάλας.

Ο Θύμιος μετά το θάνατο της γυναίκας του κλείστηκε στον εαυτό του ώσπου τον επισκέφτηκε ο θάνατος.

ΣΠΥΡΟΣ ΜΑΛΙΒΙΤΣΙΣ (1913 - 2001)

Τον Ιανουάριο του 2001 απεβίωσε στο Seattle Αμερικής όπου διέμενε ο Σπύρος Μαλιβίτσισ (αδελφός της Κρυστάλλως Μώρη), σε ηλικία 89 ετών. Είχε γεννηθεί το 1913 στην Καλοσκοπή και μετανάστευσε στην Αμερική. Απέκτησε δύο κόρες την Πάτρα και την Βασιλική. Χάρηκε εγγόνια και δισέγγονα. Ενταφιάστηκε μακριά από τα άγια χώματα του χωριού μας.

ΚΡΥΣΤΑΛΛΩ ΜΩΡΗ (1908 - 2001)

Στις 10 Φεβρουαρίου 2001 απεβίωσε στον Καναδά, όπου κατοικούσε από το 1969 η Κρυστάλλω Μώρη. Γεννήθηκε το 1908 στην Καλοσκοπή και ποτέ δεν ξέχασε το χωριό της. Πάντα περίμενε με αγωνία την "ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ" για να μαθαίνει τα νέα μας. Η γιαγιά Κρυστάλλω χάρηκε τρεις κόρες, εγγόνια και δισέγγονα. Έφυγε για το μακρινό ταξίδι σε ηλικία 89 ετών.

ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ ΑΘΑΝ. ΚΟΛΛΙΑ (1907 - 2001)

Στις 18 Ιανουαρίου και σε ηλικία 94 ετών απεβίωσε στα Τρίκαλα Θεσσαλίας η

Μαγδαλινή Κόλλια (κόρη του αξέχαστου Καλοθανάση). Η Μαγδαλινή είχε γεννηθεί στο χωριό και παντρεύτηκε στον Παναγιώ Θεσσαλίας. Από το γάμο της δεν απέκτησε παιδιά, αλλά υιοθέτησε τις δυο κόρες του Παναγ. Μερένιου.

Ανήσυχος και πολύ ζωντανός άνθρωπος μοίραζε τη ζωή της μεταξύ του χωριού και της Θεσσαλίας. Περιποιήθηκε τη γερόντισσα μητέρα της (μαμή Καλοθανάσινα) μέχρι τα 104 χρόνια της. Έδειχνε μάλιστα μεγάλο ενδιαφέρον για την περιποίηση της εκκλησίας του Αγίου Γεωργίου.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΜΩΡΗΣ (1953 - 2001)

Γεννήθηκε στις 12 Ιανουαρίου του 1954 στη Δραπετσώνα. Τελείωσε το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο Αθηνών, στο τμήμα Πολιτικών Μηχανικών. Συνέχισε τις σπουδές του παρακολουθώντας σεμινάρια πληροφορικής. Εργάστηκε με ζήλο ως καθηγητής της Τεχνικής Εκπαίδευσης. Έκανε οικογένεια και απέκτησε τρεις κόρες. Επιθυμία του ήταν να γράψει ένα βιβλίο για την Τεχνική Εκπαίδευση. Δυστυχώς δεν πρόλαβε, απεβίωσε στις 28 Φεβρουαρίου του 2001 σε ηλικία 48 ετών.

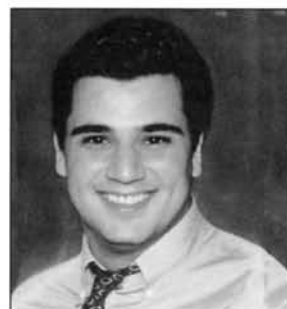
ΔΗΜΗΤΡΗΣ Ε. ΚΟΛΛΙΑΣ (1971 - 2001)

Ένα χρόνο πάλευε με νύχια και δόντια για να κερδίσει τη μάχη με την επάρατη νόσο και στις 5.2.2001 άφησε την τελευταία του πνοή στα 28 του χρόνια στο ιατρικό και ερευνητικό νοσοκομείο του

Σιάτλ, ο Δημήτρης Κόλλιας (εγγονός του αξέχαστου αστυνομικού δ/ντή και από τους πρωτεργάτες της δημιουργίας του Συνδέσμου μας Δημ. Ευθ. Κόλλια).

Άνθρωπος χωρίς κακίες, εγωισμούς με ανοιχτή την αγκαλιά του για τους φίλους του δεν μπόρεσε να ξεπεράσει το χαμό του πατέρα του που χωρίς να ξέρει βρέθηκε στην ίδια με αυτόν θέση.

Η ασθένεια του Δημήτρη και η μετάβασή του για θεραπεία στο Σιάτλ, έδειξε πως ανθρωπιά υπάρχει ακόμα και στις μέρες μας μεταξύ των συνανθρώπων και κυρίως μεταξύ των συμπατριωτών της παροικίας του Σιάτλ. Τούτο φάνηκε από το γεγονός ότι οι δαπάνες για την εισαγωγή και θεραπευτική αγωγή στο νοσοκομείο ήταν τεράστιες και όμως κινητοποιήθηκαν χωριανοί, συγγενείς, φίλοι και απλοί φιλόανθρωποι με αποτέλεσμα να συγκεντρωθεί ένα μεγάλο ποσό.

Αρκεί να σημειωθεί ότι η νεορία του Αγίου Δημητρίου (Σιάτλ) σε διάστημα δύο εβδομάδων με πρωτοβουλία της εξαδέλφης του Ελένης Ηλ. Κατσανιώτη συγκεντρώθηκε το ποσό των 200.000 \$ περίπου.

Η κηδεία του έγινε στις 17 Φεβρουαρίου στο κοιμητήριο Καλλιθέας, μέσα σε ασυγκράτητο πόνο, για τον αδόκητο χαμό.

Τραγικά πρόσωπα η μητέρα του ο μικρότερος αδελφός του και όλοι οι οικείοι του. Ο θείος του Ηλίας τον συνόδευσε από το Σιάτλ και έδειξε ακόμη μια φορά το μεγάλο ενδιαφέρον για τον ανηψιό του.

Πολλά νεανικά πρόσωπα φίλοι του με μάτια υγρά, αναζητούσαν απάντηση στο ερώτημα "γιατί;" χωρίς να δοθεί απάντηση που να δικαιολογεί την ξαφνική αναχώρηση και μάλιστα τη στιγμή που είχε ακόμα πολλά να δώσει στους φίλους του που λάτρευε και τον λάτρευαν.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΥΡΙΤΣΗΣ (1919 - 2001)

Απεβίωσε σε ηλικία 82 ετών ο Ιωάννης Κυρίτσος και ενταφιάστηκε στην Αλεξανδρούπολη όπου και διέμενε.

ΠΟΡΤΡΑΙΤΑ ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΙΑΝΩΝ

Για τον άνθρωπο και ηθοποιό Φοίβο Ταξιάρχη - Κόληλια

Σε κάποιο προηγούμενο φύλλο τούτης της εφημερίδας, διάβασα την επιστολή του Φοίβου Ταξιάρχη, που διαμαρτυρόμενος για την μετατροπή του σχολείου σε ξενώνα, σταμάτησε να γράφει τα θαυμάσια κείμενά του στην Κουκουβίστα.

Δεν θα μπω στην ουσία αυτού του θέματος. Σέβομαι την άποψή του, παρόλο που δεν συμφωνώ, αλλά αρνούμε παντελώς να αντιδικήσω. Όμως νιώθω να τιμωρεί εμένα και πολλούς άλλους, που χωρίς να φταίμε, μας στέρησε τα γραπτά του. Εύχομαι και ελπίζω να αναθεωρήσει την απόφασή του. Ό,τι γίνεται με το σχολείο ας πούμε πως είναι “εξελικτική προσαρμογή” (σε εισαγωγικά η φράση, γιατί κάλλιστα μπορεί να είναι “οπισθοδρομική προσαρμογή”). Απλώς δε μπορούμε να ανακόψουμε τις ιστορικές κατεβασίες.

Εδώ ρημάξανε τα πατρογονικά μας κι ερειπώσανε, γιατί απλούστατα έλλειψε η ζωή.

Όμως εγώ θάθελα με κάποιες αδρές πινελιές να δώσω το πορτρέτο του Φοίβου Ταξιάρχη. Σε τούτο με σπρώχνει μια μακρόχρονη ενεργούμενη σχέση, λίαν αγαπητική, όπου είναι διαρκής τόπος αναφοράς, κι ακόμα είναι θαρρώ καιρός να μιλήσουμε για τους δικούς μας ανθρώπους, σε όποιο μετερίζι κι αν βρέθηκαν, που η ιστορική τους πορεία, άφησε βαθιά σημάδια πίσω, με ό,τι καταπιάστηκαν.

Ο Φοίβος - Ταξιάρχης είναι ηθοποιός, είναι καλλιτέχνης δηλ. από εντελώς άλλο υλικό φτιαγμένος. Και για να τον προσεγγίσουμε πρέπει εμείς να διαθέτουμε τα κατάλληλα εφόδια. Εγώ θα το προσπα-

θήσω παρόλο που μου λείπουν οι γνώσεις, αλλά περισσεύει η αγάπη και σεβασμός για τον άνθρωπο και για τη δουλειά του. Και η δουλειά του είναι το θέατρο. Και το Θέατρο αγαπητοί μου είναι ένα σύμβολο ζωής ύψιστης παιδείας.

Λέει ο Σαίξπηρ στον Μάκβεθ:

*Μια σκιά που περπατάει
είναι μόνο η ζωή
Ένας φτωχός θεατρίνος
που θορυβεί και σοβαρεύεται ένα
δύο ώρες
απάνου στη σκηνή και δεν ακούεται
πια.
Είναι ένα παραμύθι, λόγια ενός
τρελού
γεμάτα θόρυβο και λύσσα, δίχως
νόημα.*

Μετάφραση Κλ. Καρθαίου.

Ο Φοίβος Ταξιάρχης ξεκίνησε με φοβερές δυσκολίες (τον καιρό που ο ηθοποιός λεγόταν περιφρονητικά θεατρίνος) κι ύστερα από μια μακρά και τραχεία οδοιπορία, μαθητεύοντας δίπλα στον μεγάλο Αιμίλιο Βεάκη, κατάφερε να κυριαρχήσει, με θαυμαστό τρόπο στα εκφραστικά του μέσα και να μας μεταδίδει γνήσιο ρίμος, στις αναρίθμητες παραστάσεις που έχει δώσει σε κλασσικό και σύγχρονο ρεπερτόριο.

Η καθαρή και ισχυρή φωνή του, εξακολουθεί να είναι το καθαυτό σήμα της παρουσίας του.

Με την απαγγελία του, η ποίηση αποκαλύπτει την ψυχή της γλώσσας μας κι οι λλεξεις παίρνουν πλουσιότερο νόημα. Ο Ταξιάρχης δεν περιορίζεται σε κοινά λεκτικά

μέτρα. Έχει ποικιλία σχημάτων, τονισμένες καμπύλες, εναλλαγές σε χρόνους, ρυθμούς και τόνους.

Εγγραφε ο γνωστός κριτικός του θεάτρου Κώστας Γεωργουσόπουλος στην εφημερίδα το “ΒΗΜΑ”, για την παράσταση “Ο Μακρυγιάννης” του Δ. Φωτιάδη:

“Μόνο ο κ. Φοίβος Ταξιάρχης στον επώνυμο ρόλο έφτασε και ξεπέρασε το συγγραφέα και το σκηνοθέτη. Ηθοποιός με σπάνια φωνή, τίμιο πρόσωπο, επαρκή τεχνική και γενικότερη κοιλτούρα, είδε σωστά τον ήρωα.... Ο Φ. Ταξιάρχης έντεχνα έδειχνε τον ήρωα όπως θα ήθελε ο Μπρέχτ.”.

Θα χρειαζόμουν τόμους για να παραθέσω όλες τις κριτικές για τον Φ. Ταξιάρχη. Πετυχαίνει πάντα καιρια το στόχο δηλ. να κοινωνούμε όλοι εμείς με το ποιητικό θαύμα.

Με το θίασο του Δημ. Ροντήρη έδωσε παραστάσεις αρχαίου δράματος σ’ Ευρώπη και Αμερική, αποσπώντας κριτικές θριάμβους.

Υπηρέτησε στο Εθνικό Θέατρο σε παραστάσεις γνωστών σκηνοθετών, κι έφευγε μόλις η κατάσταση πήγαινε να γίνει δημοσιοϋπαλληλική.

Για πολλά πολλά χρόνια δεν υπήρχε μέρα που η φωνή του με εναλλασσόμενα κατ’ αναβαθμούς μέτρα, να μην ακούγεται σε ένα από τα δύο ραδιόφωνα που υπήρχαν τότε, ΕΡΤ και YENEΔ.

Ποτέ δεν καταδέχθηκε να ξεπέσει σε κρετινική αγυρτεία αναρχισμού και φτηνής υποκρισίας, για εύκολο κέρδος. Δεν τον κατέλαβε ποτέ ο ακόρεστος εγωκεντρισμός της ευζωίας, αντίθετα έμεινε αταλάντευτος υπηρέτης του Θέσπι-

δος, αρνούμενος να συμβιβαστεί σε παραστάσεις ευκαιρίας για οικονομικά οφέλη.

Κι επειδή αγαπητοί μου σήμερα για το νεοέλληνα έσχατη μέριμνα της ζήσης του είναι ο πλουτισμός (κι ας εκφράζεται με εκατό λέξεις μόνο) ο Φοίβος Ταξιάρχης μας φανέρωσε –πέρα από το πηγαίο του ταλέντο– ένα μέγεθος ζωής με σπάνιο ήθος για τις μέρες μας.

Άνθρωποι σαν τον Φοίβο Ταξιάρχη είναι και θα παραμείνουν δρομοδείχτες, για να μη χαθούμε μέσα στη φτήνεια του καταναλωτισμού και της αμάθειας. Ήταν δε και θα μείνει πάντα ένας απλός Κουκουβιστιανός, που οι καταβολές της φυλής του εξακολουθούν ν' ακουμπούν και να αρδεύονται από τις Πλάκες και τον Πλάτανο.

Ο περιορισμένος χώρος δεν μου

επιτρέπει να επεταχθώ περισσότερο παρόλο που πολύ θα τόθελα.

Έρρωσο λοιπόν φίλε αγαπημένε Ταξιάρχη.

ο ακροβολιστής

Υ.Γ.: Ας μου επιτραπεί να παρακαλέσω σε κάθε φύλλο της εφημερίδας μας να δημοσιεύεται ένα πορτραίτο χωριανού μας εν ζωή ή μακαριστού.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

δρχ.

1. Χρηματοδότηση του Δήμου Γραβιάς	250.000
2. Αφοί Γεώργιος και Οδυσσέας Χαραλάμπους	200.000
3. Έφορος Γεώργιος	50.000
4. Μαλιβίτσης Παναγιώτης	10.000
5. Τσιρώνης Δημήτριος του Ευαγγ. στη μνήμη της συζύγου του Κρυστάλλως	10.000
6. Γρηγόρης Λευκαδίτης	100.000
7. Οικ. Γεωργ. Αριστ. Πριοβόλου	500.000

ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΕΚΤΑΚΤΩΝ ΑΝΑΓΚΩΝ

δρχ.

1. Ιωάννης Δημ. Παπαδημητρίου, αστυνομικός Δ/ντής	100.000
2. Γκούρας Δημήτριος	15.000
3. Κυρίτσης Παναγιώτης & τέκνα αυτού	20.000
4. Βοξαλίδη Ευσταθία - Χαμηλού Μαρίνα	10.000
5. Ραπτόπουλος Γεώργιος του Θεμ.	20.000
6. Ραπτόπουλος Γεώργιος (ΗΠΑ \$ 200)	70.000
7. Τριανταφύλλου Αλέκα του Φίλιππου	5.000
8. Κωστούρος Ευάγγελος (Λαμία)	10.000

Το μπαλκόνι της Γκιώνας... (ένας σωστός χαρακτηρισμός)

Η κ. Ελένη Σιαφάκα από την ημέρα που επισκέφτηκε το χωριό μας το έκλεισε μέσα στην καρδιά της και του έδωσε τον πιο επιτυχημένο χαρακτηρισμό. Χωρίς τους τύπους της εκκλησίας το βάφτισε ΚΑΛΟΣΚΟΠΗ: ΤΟ ΜΠΑΛΚΟΝΙ ΤΗΣ ΓΚΙΩΝΑΣ. Έφερε μάλιστα και τις πινακίδες με το βαφτιστικό όνομα γιατί έτσι πίστεψε ότι ολοκλήρωσε το σκοπό της για τον οποίο είχε εκδηλώσει τις φιλικές και αγαθές προθέσεις της.

Οι χωριανοί μας τίμησαν την πράξη της γιατί έδειχνε μια στάση ζωής που τους χάριζε ένα πραγματικό χαμόγελο και με τον ίδιο σεβασμό που φυτεύουν ένα δέντρο τοποθέτησαν τις πινακίδες στη διασταύρωση του 51ου χλμ. καί Πουρναράκι. Σ' ευχαριστούμε κ. Ελένη όχι μονάχα για τον επιτυχημένο χαρακτηρισμό του χωριού μας αλλά και γιατί σ' έχουμε πάντα κοντά μας.

Από αριστερά καθιστοί: Παναγιώτης Βλάχος, Παν. Σκεπετάρης, όρθιοι: Ζαχ. Ραπτόπουλος, Ζήσης Αχλαδάς, Ιωάννης Κουφός, Αθαν. Μώρης, Παναγ. Κυρίτσης, πρόθυμα τοποθέτησαν τις πινακίδες.

Εμένα, κότα τσιμ!!!

Νίκος Ι. Δανιήλ

Ήταν ο πρώτος καιρός της Κατοχής. Τ' αντάρτικο δεν είχε ακόμα οργανωθεί. Η φτώχεια κι η ανέχεια άρχιζε να μαστίζει τις φαμελιές της Κουκουβίστας.

Κάτω μακριά απ' το χωριό, πλάι στο ρέμα με τα βαθύσκιωτα πλατάνια, ήταν ο Μύλος του πατέρα μου, του μπάρμπα Γιάννη του Λιούγκα, και το σπίτι μας. Ένα δωμάτιο όλο κι όλο. Εκεί στριμωχνόμασταν έξι νομάταιοι. Ο πατέρας, η μάνα η κυρά Παναγιού, κι εμείς τα παιδιά τους, η Ασημούλα, η Κωνσταντία και του λόγου μου, ο Νικάκης.

Το ταϊνι μας ήταν πάντοτε λιτό, σχεδόν ποτέ χορταστικό. Είχαμε όμως δυο κατσιούλες, τη Φλώρα και τη Μούσχουρα, που, δόξα τω θεώ, μας έδιναν το γαλατάκι τους. Είχαμε και κάμπουσες κοτούλες, για τ' αυγά τους. Υπήρχε κι ένας θηριώδης κόκκορας, καφετής, περήφανος, με γερό κατακόκκινο λειρί που όλη την ώρα φτεροκοπούσε, έστρωνε τις κόττες στο κοντό, τις πέταγε χάμω με τα γαμπιά κίτρινα δάκτυλά του και τους άλλαζε τον αδόξαστο!

Τον σκιαζόμουνα τούτο τον κόκορα. Και είχα βέβαια σοβαρό λόγο να τον σκιαζόμουν. Για τις πανάθλιες εκείνες μέρες που ζούσαμε, δεν μας έλειπε μόνο το φαί. Μας έλειπαν και τα σκουτιά. Κι εγώ, απ' όσο θυμάμαι, δεν φόραγα τίποτα. Για παπούτσια ούτε λόγος να γίνεται. Για βραχί; Ας μη το συζητάμε. Μόνο κάποιο φανελάκι, κάτι σαν φουστανάκι – κι αυτό δεν ξέρω που βρέθηκε.

Ντυμένος έτσι, λεπτός σαν τσάνκνο, εγώ ο κούτσικος των δύο ή τριών χρόνων, είχα, όπως εύκολα καταλαβαίνει κανένας, εκτεθειμένη σε κοινή θέα, όλη μου την “περιουσία”. Όχι πως ήταν τίποτα το σπουδαίο δηλαδή. Ασήμαντα, τότε, πράγματα για μένα. Όμως για τον αιμοβόρο

κόκκορα, φαίνεται πως αυτό που έβλεπα με το χρυσαφένιο, σαν χάντρα, μάτι του, να κουνιέται πέρα δώθε στα σκέλια μου, παραήταν σπουδαίο. Τόβλεπε σαν εκλεκτό μεζεδάκι. Σαν κοπροσκούλικο. Κάτι τέτοιο φαντάζομαι.

Παράταγε τότε τις κόττες κι ορμούσε καταπάνω μου. Εγώ τσιρίζοντας, τσακίζομουνα νάβρω τρύπα να κρυφτώ. Το άτιμο για πουλί, εμένα μόνο είχε βάλει στόχο. Όσπου να του ξεφύγω, προλάβαινε και μούδινε αρκετές τσιμπιές, εκεί, στο εκκρεμές.... (Τώρα που το καλοσκέφτομαι, ευτυχώς δεν μου άφησε καμιά αβαρία).

Ένα όμορφο πρωινό, με τον ήλιο να προβάλλει πέρα κατά τον Αη Λια της Ψηληράχης, κάνοντας να λάμπουν φάτσα οι πλαγιές της Γκιώνας, η φαμελιά εκεί στο Μύλο, σηκώθηκε να πάει στις δουλειές της. Ο πατέρας με το Βασίλη και τις κατσίκες, θα τράβαγαν για τον Τροχό, όπου είχαμε ένα χωράφι όλο γλύνα και βούρλα και το ψευτοκαλλιεργούσαμε με πατάκες και φασούλια. Η μάνα με την Ασημούλα θα πήγαιναν στα Κούτσουρα, στ' αμπέλι. Στην Κωνσταντία ανατέθηκε το μαγείρεμα και η δική μου φροντίδα.

– Τήρα καλά, κακομοίρα μου, της επέ-

στησε την προσοχή η μάνα, να προσέσεις το πιδί, μη μας πνιγεί στου πουτάμ'!

Το ποτάμι, με μπόλικο νερό του Κεφαλόβρυσου, έτρεχε ασυγκράτητο, στα δυο μονάχα μέτρα απ' την αυλή του Μύλου. Ήταν σίγουρα μια απειλή.

– Θα προσέχω, για χαζή μ' έχεις, απάντησε η αδερφή μου.

– Δεν ξέρου.... Να τ'ρας κι του φαί, τάχ'σις;

– Τάχ'σα...

Έφυγαν όλοι, άλλος σιαδώ, άλλος σιακεί.

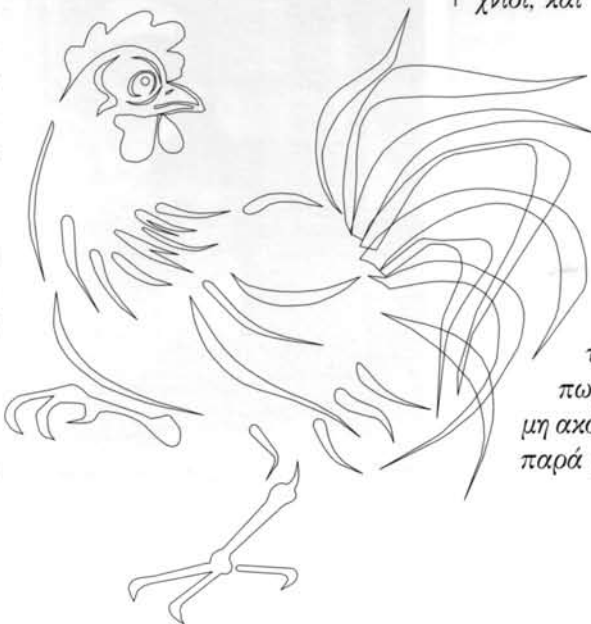
Πέρασαν δυο τρεις ώρες.

Εγώ, ντυμένος όπως είπαμε, αλλά ξεβράκωτος, έπαιζα πότε στην αυλή, πότε από πάνω, σε κάτι βραχάκια πλάι στο χωράφι του Μοίρα, πότε στα πριονίδια. Είχα βρει και κάτι σκουριάρικα ντενεκεδάκια, για παιχνίδι, και τα παράχωνα στη γη, μη μου τα πάρει ο Βασίλης.

Όσπου, σε κάποια στιγμή με ανακάλυψε ο κόκκορας...

Η Κωνσταντία, θες τήραγε το φαί, θες χαζολόγαγε, με λίγα λόγια αφαιρέθηκε.

Ξαφνικά, θυμήθηκε την προτροπή της μάνας, πως έπρεπε να με προσέχει, μη ακούγοντας τίποτα από μένα, παρά μόνο του βουητό του πο-

ταμιού, τα χρειάστηκε και πετάχτηκε όξω αλαφιασμένη κι άρχισε να χουγιάζει: “Νίκο! Νικάκη! Νικολάκη! που είσαι; Κρίνε μου!”

Απάντηση δεν έπαιρνε. Πως να πάρει, που εγώ κυνηγημένος και σπορισμένος για τα καλά, μου είχε κοπεί η λαλιά και είχα τρυπώσει μέσα σε μια πατουλιά με βάτα, κάτω απ’ τα πλατανάκια, εκείδά δίπλα την αυλή μας, στο σύνορο με το χωράφι του Χριστοδούλου.

Η αδερφή μου, φαρμακωμένη επειδή φοβήθηκε για το χειρότερο, τραβώντας τις τρίχες του κεφαλιού της, πילάλησε ως το Τομπρούκι. Σκαρφάλωσε στις κοτρώνες πούναι καταμεσής του δρόμου, έκανε χωνί τα χέρια της κι έσκουξε κατά τα Κούτσουρα!

– Όρα μάνα! Μαρή, μάνα, μ’ ακούς;

– Σιακώ! Τί κρέν’ς;

– Κακονουπόπαθα, μαρή μάνα!

– Κάηκε το φαί;

– Όχι. Αλλά πνίγηκε το παιδί!

– Τί είπες, μαρή; Ίιιι! Άχ’σα καλά

– Πάει ο Νίκος μας....

Η κυρά Παναγιού με την Ασημούλα, όρμησαν τον κατήφορο, κατά τις Πλάκες, σαν τρελλές. Πήραν το ποτάμι ανάποδα, μέχρι το Μύλο μας, προσέχοντας τα νερά, αλλού καθαρά και ήμερα, αλλού αφρισμένα, στους βούθνες, μήπως και βρουν το άψυχο

κορμί μου, να σέρνεται και να χτυπιέται στα πουριασμένα λιθάρια. Θυμόντουσαν και μια πολύ παλιά παρόμοια ιστορία, με δυο κορίτσια, που το ποτάμι τάβγαλε κάτω στα Καστέλλια και η σκέψη αυτή τους έσφιγγε την καρδιά.

Δεν με βρήκανε, όσο κι αν με φάξανε μέσα στο ρέμα. Εγώ ήμουνα καλά κρυμμένος στην πατουλιά, ασφαλής απ’ το ποτάμι κι απ’ τον κόκκορα. Ζούσα τη δική μου λαχτάρα κι αγωνία, όχι τη δική τους.

Η μάνα με τις αδερφές μου είχαν σταθεί στην πόρτα του σπιτιού, σιμά στον φούρνο μας, φωνάζανε και κλαίγανε για τη συμφορά που νόμισαν πως χτύπησε το σπιτικό μας.

Η Κωνσταντία, με την ενοχήνα την βαραίνει, ήταν απαρηγόρητη. Η Ασημούλα πιο ψύχραιμη.

Η μάνα με τα χείλια της σφιχτά σε μια ίσια γραμμή και το γκριζομαντήλι λυτό στο λαιμό της, δεν έπαυε να χειρονομεί πότε κατά τον ουρανό, πότε κατά την Κωσταντία.

– Θα σε σκοτώσ’ ο πατέρας σ’, σαν θα μάθ’ τέτοιου χαμπέρ’! Θα μας σφάξ’ ουλ’ νους!

Δεν χρειάστηκε βέβαια κάτι τέτοιο.

Μέσα στην πατουλιά, έβλεπα τις τρεις γυναίκες από αρκετή ώρα, αλλά δεν καταλάβαινα γιατί έκαναν

έτσι. Εγώ είχα το δικό μου πρόβλημα. Τον κόκκορα, τον άτιμο. Σιγά σιγά, άρχισα να ξεθαρρεύω. Η παρουσία των άλλων μούδωσε κουράγιο. Ο κόκκορας δεν φαινόταν εκεί γύρω. Πήρα την απόφαση και ξεμύτισα.

Οι γυναίκες μόλις με είδαν, τά’χασαν. Νόμισαν πως ήταν το φάντασμά μου. Πρώτη συνήλθε η μάνα μου. Άνοιξε τα χέρια της και μ’ έσφιξε στην αγκαλιά της.

– Ζεις, πουλάκι μ’!

Εγώ σε άθλια κατάσταση, κλαίγοντας μ’ αναφυλλητά, λερωμένος και καταξεσχισμένος από τα βάτα, με τις μύξες να κατηφορίζουν στα χείλια μου και να μου αρμυρίζουν το στόμα, μπόρεσα να ψελλίσω μόνο τούτα τα λόγια:

– Εμένα, κότα τσίμ!

Ο πατέρας, σαν ήρθε κι έμαθε τα χαμπέρια, δεν έσφαξε κανέναν. Του κακοφάνηκε, έβαλε τις φωνές, μάλλωσε, αλλά του πέρασε. Δεν έσφαξε ούτε τον κόκκορα. Μολονότι τον άκουσα να λέει: “Αυτός θέλει λεπίδι, γιατί καμιά μέρα θα μου στραβώσει τα παιδιά”, δεν έπραξε κάτι τέτοιο, γιατί εκείνος ο καιρός ήταν δύσκολος, όσο ήταν κι ο κόκκορας χρήσιμος.

Ευχαριστίες...

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου μας και οι κάτοικοι της Καλοσκοπής ευχαριστούν την Α.Ε.Ε. Αργυρομεταλλευμάτων και Βαρυτινής για την προσφορά του ποσού των δραχμών 500.000 για να αντιμετωπισθούν οι πρώτες δαπάνες για την διαμόρφωση του χώρου στον οποίο θα εγκατασταθεί το Μουσείο μας στο ανακαινιζόμενο κτίριο του παλιού Σχολείου.

Ο Εορτασμός της 25ης Μαρτίου

Ο διπλός εορτασμός της 25ης Μαρτίου γιορτάστηκε στο χωριό μας με δοξολογία που έγινε στον Ιερό Ναό του Αγ. Γεωργίου. Ακολούθως έγινε κατάθεση στεφάνων στο μνημείο του Παπαντριά, όπου όλοι μαζί έψαλλαν τον εθνικό μας ύμνο.

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΜΑΣ ΞΕΧΝΟΥΝ

	ΔΡΧ.		
166 Κωστούρου Ντίνα (Αλεξανδρούπολη) στη μνήμη του συζύγου της Ιωάννη & του πεθερού της	3.000	221 Αχλαδάς Λάμπρος του Ζήση	5.000
167 Λάμπρος και Ελένη Αλας (Αχλαδά) στη μνήμη των γονέων τους & αδελφού Ταξιάρχη	20.000	222 Χριστοδούλου Παναγιώτης	5.000
168 Λάμπρος και Ελένη Αλας (Αχλαδά) στη μνήμη της Παρασκευής Γεωργίου	10.000	223 Βασιλείου Βασίλειος Γεωργ.	3.000
169 Κυρίτης Παναγιώτης του Νικ.	5.000	224 Ράπτης Ευστάθιος Δημ.	10.000
170 Κυρίτης Νικόλαος του Παν.	5.000	225 Ράπτης Δημήτριος Ευσταθ.	10.000
171 Κυρίση Αναστασία του Παναγ.	5.000	226 Χαβελέ Μαρία Παναγ.	10.000
172 Κυρίση Βαία του Παναγ.	5.000	227 Σκεπετάρη Τασία Παναγ.	15.000
173 Κυρίση Νικολέτα του Παν.	5.000	228 Ράπτη Αικατερίνη Ευσταθ.	10.000
174 Κυρίση Ιωάννα του Παναγ.	5.000	229 Ματθαίου Ευθύμιος Χαρ.	10.000
176 Μώρης Γεώργιος Παναγ. (Θεσ/νίκη)	10.000	230 Δανιήλ Νικόλαος Γεωργ.	10.000
177 Μαλιβίτης Ιωάννης	2.000	231 Σταθόπουλος Κωνσταντίνος	5.000
178 Τσίνας Κων/νος (Καρδίτσα)	2.000	232 Καλόγυρος Αργύρης	5.000
179 TECHNORPNEUMATIC A.E.	50.000	233 Λευκαδίτου Μαρία Δημ.	5.000
180 Κουτσουβέλης Πέτρος	50.000	234 Καλόγηρος Ιωάννης	2.000
181 Δελαπόρτα Αντωνίου Ελλη στη μνήμη του πατέρα της Γεωργίου Βλάχου - Αντωνίου	7.000	235 Τούμπας Γεώργιος Αθαν.	1.000
182 Ευγενίδου - Αντωνίου Φωτούλα	5.000	236 Σπέντζου Άννα στη μνήμη του συζύγου της	5.000
185 Ματθαίου Αλέξανδρος	10.000	237 Σπέντζου Αλεξάνδρα στη μνήμη του πατέρα της και των παπούδων της	5.000
186 Ματθαίου Ευάγγελος	5.000	238 Οικογ. Γιακουμινάκη Κων/νου & Ντίνα Χρηστίδη στη μνήμη των γονέων τους (ΗΠΑ)	25.000
187 Μώρης Κων/νος	5.000	239 Ράπτης Νικόλαος του Παναγ.	5.000
190 Βλάχος Νικόλαος Φ. (Παρόριον)	5.000	240 Λευκαδίτου Ελένη Γεωργ.	5.000
191 Πριόβολος Γεώργιος του Ν.	7.000	241 Θεοχάρης Δημήτριος Γ.	5.000
193 Σταθόπουλος Δημήτριος (Γλούνιστα)	20.000	242 Θεοχάρης Γεώργιος Δημ.	5.000
194 Ρούλιας Αθανάσιος (Οινοχώριον)	5.000	243 Παπαγεωργίου Δημήτριος Παναγ.	5.000
195 Ραπτόπουλος Γεώργιος Θεμ.	5.000	244 Κυριαζής Ταξιάρχης Μιλτ.	5.000
196 Ραπτόπουλος Δήμος του Θεμ.	5.000	245 Κολλύρης Σταύρος του Ιωάννη στη μνήμη του πατέρα του Ιωάννη Κολλύρη	10.000
197 Κυριαζής Κων/νος	5.000	246 Κωστούρος Ιωάννης του Νικ.	5.000
198 Τσουνάκα - Ραπτοπούλου Κατίνα	3.000	247 Κωστούρου Μάγια (Καναδάς)	3.000
199 Ραπτοπούλου Ξανθή του Θεμ.	2.000	248 Κωστούρος Χαράλαμπος Νικολ.	5.000
202 Λίτσος Γεώργιος (ΗΠΑ) \$ 50	17.170	249 Κωστούρος Παναγιώτης Χαρ. στη μνήμη Κ. Καραντάσιου	5.000
204 Δεστούνη - Αλεξίου Αλεξάνδρα (Καναδάς) στη μνήμη του θείου της Άγγελου Αλεξίου (\$ 50)	10.800	251 Λευκαδίτης Ιωάννης (ιερέας)	5.000
206 Λευκαδίτης Ιωάννης Ευθ.	5.000	252 Τριανταφύλλου Φίλιππος του Ιωαν.	5.000
207 Λευκαδίτης Ευθύμιος Ιωάνν. (Θεσ/νίκη)	5.000	253 Στρατούλη - Τσιρώνη Ιωάννα	5.000
208 Τυρίδου Κωνσταντίνα του Γεωργίου	10.000	254 Στρατούλη - Τσιρώνη Ιωάννα στη μνήμη των γονέων της Στέργιου & Ευθυμίας	3.000
209 Μαντζός Γεώργιος	2.000	255 Τσιρώνη Ανθούλα	5.000
210 Μαντζός Αθανάσιος	5.000	256 Κόλλια Κωνσταντίνα Χρ.	10.000
211 Κολλύρης Νικόλαος του Ιωάνν.	5.000	257 Λευκαδίτης Παναγιώτης Γεωργ.	10.000
212 Ραπτόπουλος Αθανάσιος	5.000	258 Κόλλια Πίτσα Ιωάν. στη μνήμη του συζύγου της, του γιού της & κουινιάδων της	10.000
213 Ράπτης Αναστάσιος Ιωάν.	5.000	259 Κυρίτης Δημήτριος	5.000
214 Κόλλιας Δημήτριος Νικ.	5.000	260 Πριόβολος Γεώργιος	5.000
215 Ραπτόπουλος Ζαχαρίας Ιωάν.	5.000	261 Πριόβολου Κατίνα	5.000
216 Ραπτοπούλου Νατάσα του Ζαχ.	5.000	262 Ζούγρος Νικηφόρος Παναγ.	10.000
217 Λευκαδίτης Γρηγόρης	10.000	263 Κολλύρης Ευθύμιος Νικ.	30.000
218 Αυγερινός Νικόλαος Χαρ.	5.000	264 Χαμηλός Νικόλαος του Βασ. στη μνήμη της πεθεράς του Παναγιώτας Μακρή	5.000
219 Αντωνίου Νικόλαος Κωστ.	10.000		
220 Βλάχος Ιωάννης Κωστ.	3.000		

265	Καραντάσος Νικόλαος	5.000	της συζύγου του Ασημίνας	10.000	
266	Τσιριμώνας Κων/νος	10.000	309	Χριστοδούλου Λεωνίδας Νικ.	5.000
267	Χαμηλός Βασίλειος του Παναγ.	10.000	310	Χριστοδούλου Παναγιώτης Νικ.	5.000
268	Χαμηλός Ευθύμιος του Παναγ.	10.000	311	Βλάχος Κωνσταντίνος Φ.	5.000
269	Αχλαδάς Ζήσης	5.000	312	Τούμπας Αθανάσιος Ευθυμ.	5.000
270	Κόλλιας Κων/νος Νικολ.	5.000	313	Κατσανιώτης Γεώργιος Κ.	5.000
271	Κόλλιας Νικόλαος Κων/νου	5.000	314	Γιαννόπουλος Πάκης	10.000
272	Ματθαίου Παναγιώτα Γεωργ.	5.000	315	Βασιλείου Ιωάννης του Ν. στη μνήμη των γονέων του	10.000
273	Μεμένιου Κωνσταντίνα	2.000	316	Τσίγας Ιωάννης του Ευαγ. στη μνήμη της αδελφής του	
274	Βλάχος Νικόλαος Ιωάν.	5.000		Αγγελικής	5.000
275	Μώρης Νικόλαος Παναγ. του		317	Λίτσος Γιώργος Κ.	5.000
276	Λευκαδίτης Χρήστος του Κων. στη μνήμη του παππού του	10.000	318	Κυριαζής Αθανάσιος	5.000
277	Μαλιβίτσης Παναγιώτης του Ιωάνν. στη μνήμη του αδελφού του Ταξιάρχη	10.000	319	Τσούτσουρα - Κατσανιώτη Χρυσούλα	5.000
278	Κυριαζής Γεώργιος Κ.	10.000	320	Τσιρώνης Βασίλειος (γαμπρός Παπαδάκη)	5.000
279	Σίμος Αλέξανδρος	5.000	321	Τσίγας Ευάγγελος Ευθυμ.	5.000
280	Λίτσου - Λάμπρου Βασιλική στη μνήμη Κατίνας Π. Βλάχου	5.000	322	Τσιαμπάος Ιωάννης	5.000
281	Λίτσου Λάμπρου Βασιλική στη μνήμη της θείας της Αγγελικής Κυριαζή	5.000	323	Αυγερινός Βασίλειος Χαρ.	5.000
282	Αντωνίου Αθανάσιος Φ.	5.000	324	Γκιουλμπαξιώτη - Τσίγα Βάγια στη μνήμη του κουινιάδου της Γεωργίου Γκιουλμπαξιώτη	50.000
283	Γεωργίου Βούλα Κ.	10.000	325	Χαμηλός Απόστολος Ιωάν.	5.000
284	Αυγερινός Παναγιώτης του Ευαγ.	10.000	326	Σφετσιώρης Χαράλαμπος	5.000
285	Χαραλάμπους Γεώργιος	5.000	327	Παπαδοπούλου - Τσόχλα Γιώτα	5.000
286	Ψωμακέλης Χρήστος	5.000	328	Ενισλίδου - Τσόχλα Γεωργία	5.000
287	Χαραλάμπους Οδυσσέας Ευθ.	10.000	329	Κόλλια Βιβή (ΗΠΑ) στη μνήμη του συζύγου της Ευθυμίου & των γονέων της Ηλία & Κούλας Κατσανιώτη	35.000
288	Κατσανιώτη Τζένη	10.000	330	Τσαμπά - Ραπτοπούλου Μαρία	5.000
289	Μοσχονησιώτη Ντίνα στη μνήμη του συζύγου της Γιάννη Μοσχονησιώτη	15.000	331	Πολίτης Μιχάλης Αντ.	5.000
290	Μοσχονησιώτη Ντίνα στη μνήμη Παρασκευής Γεωργίου	5.000	332	Κολλύρης Γεώργιος του Νικ.	4.000
291	Αντωνίου Μαρία στη μνήμη του συζύγου της Δημητρίου	5.000	333	Καλαντζή Ελένη στη μνήμη του συζύγου της και των γονέων	5.000
292	Ακτίδη Μαρία	5.000	334	Τούμπας Κων/νος του Γεωργίου στη μνήμη αδελφών & γονέων	5.000
293	Αυγερινός Ευθύμιος Νικ.	5.000	335	Κολλύρης Γεώργιος του Ν.	5.000
294	Τούμπας Ευθύμιος Νικ.	5.000	336	Τριανταφύλλου Ευθύμιος του Ανδ.	7.000
295	Εφορος Γεώργιος & Αθανασία	10.000	337	Γκούρας Δημήτριος	5.000
296	Δήμου Παναγιώτα Γ.	2.000	338	Σκούφος Παναγιώτης	5.000
297	Λευκαδίτης Θεοφάνης	3.000	339	Χαμηλός Ανδρέας Θεοδ.	5.000
298	Λευκαδίτης Ιωάννης του Θεοφ.	5.000	340	Ματθαίου Ευθύμιος του Μάνθου	5.000
299	Ξαφάκη - Λευκαδίτη Μαρία	5.000	341	Μώρης Γεώργιος του Νικ.	5.000
300	Ναθανήλ - Βλάχου Ρίτσα	10.000	342	Αλεξίου Φιλίτσα	10.000
301	Λουκοπούλου Παρασκευή στη μνήμη των αδελφών της Ιωάννη & Μιλτιάδη	5.000	343	Κουφού Χρυσούλα	7.000
302	Βλάχος Παναγιώτης Κων/νου	5.000	344	Ακτίδης Ευστάθιος Νικ.	5.000
303	Κολλύρη Αθανασία στη μνήμη Αγγελικής Κολλύρη	5.000	345	Σερέτη - Μώρη Γιώτα	2.000
304	Τσίγα Παρασκευή στη μνήμη του συζύγου της και των αδελφών της	5.000	346	Παπαδημητρίου Ιωάννης	7.000
305	Μώρη Αργύρω	5.000	347	Μώρης Θεόδωρος Παναγ.	5.000
306	Μώρης Παναγιώτης στη μνήμη του εξαδέλφου του Τάκη Μώρη (Μαλαμούλη)	10.000	348	Δημοπούλου Ρίτα του Ταξιάρχη	10.000
307	Μαντά - Κολλύρη Ζωή στη μνήμη των γονέων της	2.000	349	Τούμπας Παναγιώτης του Γ.	5.000
308	Χριστοδούλου Νικόλαος Παναγ. στη μνήμη		350	Λιάκος Κωνσταντίνος	5.000
			351	Τράμπαλη Αθηνά	5.000
			352	Τομαράς Γεώργιος Π. (Θεσ/νίκη)	5.000
			353	Μπουκουβάλας Ιωάννης (Θεσ/νίκη)	2.000
			354	Γκαβαλίνης Γεώργιος (Θεσ/νίκη)	5.000
			355	Γκαβαλίνης Ευθύμιος (Θεσ/νίκη)	5.000

356	Φήκα Ελένη στη μνήμη του συζύγου της & της συνυφάδας της Αλεξάνδρας	5.000	413	Τσίγας Ιωάννης στη μνήμη του αδελφού του Κώστα	5.000
357	Σαρίδη - Φήκα Βάσω (Θεσ/νίκη)	10.000	414	Γεωργίου Γεώργιος (Μαριολάτα) στη μνήμη Κώστα Τσίγα	5.000
358	Χατζάκου Καίτη	10.000	415	Λίτσου Αικατερίνη του Κ. στη μνήμη του αδελφού της Κώστα Τσίγα	5.000
359	Τούμπα Βασιλική στη μνήμη του συζύγου της	5.000	416	Αυγερινός Ιωάννης Χαρ. στη μνήμη Κώστα Τσίγα	5.000
360	Αλεξίου Αγαπητός του Ιωαν.	50.000	417	Κόκκινου - Τσίγα Κική στη μνήμη του θείου της Κώστα Τσίγα	5.000
362	Κωστούρος Αθανάσιος του Αγγελή	5.000	418	Χαμηλός Κώστας στη μνήμη Κώστα Τσίγα	5.000
363	Καμπάνης Ιωάννης	5.000	419	Τσίγα Παρασκευή του Ευθ. στη μνήμη του κουνιάδου της Κώστα Τσίγα	5.000
364	Μαλιβίτσης Νικόλαος Γεωργ. (Τσαρτάλης)	5.000	420	Γκουλμπαξιώτη - Τσίγα Βάγια στη μνήμη του θείου της Κώστα Τσίγα	10.000
365	Ορφανίδου - Κατσαρέλη Πένη	30.000	421	Οικογ. Αθανασίου & Βασιλικής Λιάμπου στη μνήμη του θείου τους Κώστα Τσίγα	5.000
366	Τούμπα Ρούλα	10.000	422	Χαμηλού Βασιλική του Κων/νου στη μνήμη του θείου της Κώστα Τσίγα	2.000
367	Ανώνυμος	20.000	423	Αλεξίου Χρυσάφουλα στη μνήμη του συζύγου της Αγγελου Αλεξίου (Λαμία)	15.000
368	Κωστούρος Ευάγγελος (Λαμία) στη μνήμη Αγγελου Αλεξίου	5.000	424	Κατσανιώτης Ηλίας (Η.Π.Α.) στη μνήμη του ανηψιού του Δημητρίου Ευθ. Κόλλια	36.870
369	Κωστούρος Γεώργιος Ευαγγ. (Ορεσιάδα)	5.000	425	Μαλεβίτσης Γιώργος (Η.Π.Α.)	11.000
370	Κωστούρος Ευάγγελος (Λαμία)	10.000	426	Παπαλιάκου - Βλάχου Αρχοντούλα στη μνήμη του πατέρα της Ευθυμίου Βλάχου (Δαδι)	5.000
371	Αφέντης Ανδρέας στη μνήμη της συζύγου του Βούλας	5.000	427	ΤΕΧΝΟΚΑΡ Α.Ε. για κοινωνικές σκοπούς του Συνδέσμου μας	100.000
372	Τσίγα Ευφροσύνη και τα παιδιά της στη μνήμη του συζύγου της & πατέρα τους Κώστα Τσίγα αντί στεφάνου	100.000	428	Μεμένιου Βούλα Ελευθ. στη μνήμη της γιαγιάς της Παρασκευής Χαλαλάμπους	50.000
373	Θεοχάρη Κώστας & Ελένη	10.000	429	Κόλλιας Ταξιάρχης Γ.	10.000
374	Α.Ε.Ε. Αργυρομεταλλευμάτων & Βαρυτίνης	500.000	431	Μώρης Κωνσταντίνος στη μνήμη της συζύγου του Δήμητρας	10.000
376	Στη μνήμη Κωνσταντίνου & Ντίνας Καραντάσου η εταιρεία ΤΕΧΝΟΚΑΡΤ SEAT Α.Ε.	100.000	432	Μώρης Γεώργιος στη μνήμη της μητέρας του Δήμητρας	
377	Τσιρώνης Δημήτριος Ευαγγ.	5.000	433	Οικ. Σαριτζόγλου Φάνη & Ανθής στη μνήμη της μητέρας τους Δήμητρας Μώρη	20.000
378	Τσιρώνης Βασίλης Ε. (ΗΠΑ)	20.000	436	Τζανέτου Αθανάσιος & Μαρία	10.000
379	Τσιρώνης Βαγγέλης Δημ.	7.000	437	Τρουέτου Κωνσταντίνα στη μνήμη του συζύγου της Ιωάννη	10.000
380	Τσιρώνης Ιωάννα Δ. (Αυστραλία)	8.000	438	Οικ. Νικολάου Π. Μώρη στη μνήμη του ανηψιού τους Παναγιώτη Θ. Μώρη	10.000
381	Τσιρώνης Παναγιώτης Δ.	5.000	440	Αλεξίου Ολγα του Παναγ.	5.000
382	Τσιρώνης Βασίλης Δ.	5.000	441	Μώρης Ευθύμιος του Παναγ. & της Μαγδαληνής στη μνήμη του ανηψιού τους Παναγ. Μώρη	5.000
383	Οικ. Σπύρου & Μαρίας Μπουρτζάλα στη μνήμη της θείας Μαρίας Μυλωνά Κατσανιώτη & Σπύρου Μαλιβίτση (ΗΠΑ)	10.000	442	Μαλιβίτσης Νίκος (Τσαρτσάλης)	10.000
384	Σιαφάκα Ελένη στη μνήμη Νικ. Πριοβόλου	30.000	443	Αντωνίου Φώτης Αθαν. (Θεσ/νίκη)	5.000
385	Χασιακού Φρόσω Γρηγ.	10.000	444	Τούμπα Ευθυμία του Παναγ.	3.000
386	Χασιακού Νάσα Ν.	10.000	445	Κολλέρης Στέλιος	5.000
388	Δημάκου Μαριγώ (Φενεός) μητέρα Ντίνας Αχλαδά	5.000	446	Δρόλια Μαρία	5.000
389	Χαραλάμπους Γεώργιος του Ευθ.	2.000	447	Αλεξίου Αθανάσιος (Καλοσκοπή)	3.000
390	Χαραλάμπους Οδυσσέας	2.000	449	Τριανταφύλλου Ευθυμία & Ηλίας στη μνήμη Γιάννη Μοσχονισιώτη & Παρασκευής Γεωργίου	10.000
391	Μώρης Θεόδωρος του Παναγ.	2.000	450	Μπάνου Ευθυμία στη μνήμη του συζύγου της Ευάγγελου, των γονέων της & αδελφού της Παναγιώτη	5.000
392	Δανιήλ Νικόλαος του Δημ.	2.000	451	Νισυραίου Νίτσα	2.000
393	Χαμηλός Κωνσταντίνος Ιωάν.	5.000	452	Λευκαδίτης Ιωάννης Ευθ. στη μνήμη των γονέων του και της αδελφής του Μαρίας	5.000
394	Δανιήλ Βασίλειος Δημ.	2.000			
395	Μεμένιος Ηλίας του Παναγ. στη μνήμη των γονέων	5.000			
396	Αχλαδάς Φραντζέσκος του Δημ.	4.000			
397	Κουφός Δημήτριος & Κωνσταντίνος	10.000			
398	Αχλαδάς Λάμπρος του Ιωάν. στη μνήμη του πατέρα του	7.000			
400	Δερμάνης Παναγιώτης	2.000			
402	Δημάκος Μιχ. (Καναδάς) αδελφός Ντίνας Λ. Αχλαδά	22.835			
403	Τομαράς Φώτης (Βόλος)	5.000			
405	Βασιλοπούλου - Μαλιβίτση Σούλα στη μνήμη των γονέων της	5.000			
406	Κυρίτσης Δημήτριος του Παν. (Βόλος)	3.000			
412	Παπαδόπουλος Κώστας στη μνήμη Κώστα Τσίγα	5.000			

Αναδημοσιεύουμε από την εφημερίδα "Η ΡΙΖΑ" αρ. φύλλου 29 Δεκέμβριος - Ιανουάριος 2001, το ακόλουθο κείμενο όπου ο συντάκτης κ. Νίκ. Μώκος εκθέτει τις απόψεις του σχετικά με το θέμα του αιτήματος της Δημοτικής Αρχής για την παραχώρηση νερού από την πηγή του Κεφαλόβρυσου:

Ο "ΙΟΣ" ΤΟΥ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ

Εχουν συμπληρωθεί δύο χρόνια από την εφαρμογή του ν. 2359/97 "περί Δ/κής αναδιάρθρωσης της περιφέρειας" με την συνένωση των Κοινοτήτων και την επανίδρυση των Δήμων.

Ο Νόμος που πήρε το συμβολικό όνομα του πρώτου Κυβερνήτη του Νεοελληνικού κράτους Ιωάννη Καποδίστρια, τόσο στην εισηγητική έκθεση όσο και στο τελικό κείμενο του Νόμου, ο Νομοθέτης θέλει μια πιο αποτελεσματική παρέμβαση της τοπικής Αυτοδιοίκησης, στα προβλήματα της περιφέρειας. Ετσι θέλει τους Δήμους πιο δυνατά και αποτελεσματικά όργανα από τις Κοινότητες που υπήρχαν, που οι περισσότερες ήταν "σφραγίδες" χωρίς μέσα και πόρους. Αφού είχαν αποδυναμωθεί με την μετακίνηση των κατοίκων τους.

Ο Νόμος αυτός σαν αναγκαστικός με την εφαρμογή του, δημιούργησε πολλές αντιδράσεις, αφού καταργούσε τον στενό τοπικισμό και του έδινε περιφερειακή εμβέλεια, παράλληλα καταργούσε τις μικρές Κοινότητες που είχαν και οντότητα και την "καρέκλα" παρέμβασης και έκφρασης. Ετσι από τις πρώτες ημέρες της εφαρμογής του φάνηκαν τα προβλήματα, οι αντιπαλοότητες και ο "ιός" του "ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ" που εάν δεν ξεπεραστεί θα δυσκολευτεί πολύ να ικανοποιήσει την φιλοσοφία του Νομοθέτη και να συμβάλει στην ανάπτυξη της περιφέρειας ειδικότερα του ορεινού εγκαταλειμμένου ελλαδικού χώρου.

Πουθενά ο Νόμος των Συνενώσεων δε επιδιώκει και δεν θέλει τον αφανισμό των χωριών και των οικισμών, ακριβώς στο αντίθετο αποβλέπει και θέλει αυτούς τους οικισμούς σαν πόλους στήριξης και ανάπτυξης του Αγροτουρισμού που παίρνει μεγάλες διαστάσεις στην Ευρώπη αλλά και στην χώρα μας, ούτε σε καμία περίπτωση δεν σπλίζει το Δήμαρχο ή την πλειοψηφία του Δ.Σ. να λειτουργεί επιλεκτικά και "νομότυπα" αλαζονικά με διακρίσεις υπέρ ή κατά των Δ.Δ. (χωριών) που συνενώθηκαν σε ένα Δήμο.

Σαν αφορμή και παράδειγμα παίρνω τις Δημοσιεύσεις από τα Συλλογικά έντυπα την "ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ" του Συν/σμου Καλοσκοπιτών, τα "ΚΑΣΤΕΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ" του συλλόγου Καστελιωτών Φωκίδας και τις "ΕΠΙ-

ΣΗΜΑΝΣΕΙΣ" που εκδίδει η μειοψηφία του Δ.Σ. Γραβιάς.

Και στα τρία αυτά έντυπα (εφημερίδες) στις πρώτες σελίδες γίνεται αναφορά σε ένα θέμα, "ΤΟ ΝΕΡΟ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΟΒΡΥΣΟΥ ΚΑΛΟΣΚΟΠΗΣ". Είναι ένα θέμα που εμπειριέχει όλα εκείνα τα στοιχεία που αποδεικνύουν από τί πάσχει ο "ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ" τον τοπικισμό, την κακή ερμηνεία του Νόμου, την έλλειψη οργάνωσης και ακόμη την αλαζονική διάθεση της πλειψηφίας. Ας δούμε το θέμα στην πραγματική του διάσταση και πώς αντιμετωπίστηκε από τον Δήμο Γραβιάς (η ονομασία έπρεπε να είναι Δωριέων) στα πλαίσια των Νόμων που ρυθμίζουν τέτοια θέματα και εάν είναι νόμιμες και εύλογες οι αντιδράσεις κυρίως της Καλοσκοπής.

Το πρόβλημα προέκυψε με μια αποφ. του Δ.Σ. Γραβιάς (κατά πλειψηφία), να πάρει μέρος του Νερού της πηγής "ΚΕΦΑΛΟΒΡΥΣΟΥ" προκειμένου να μεταφερθεί προς ύδρευση κυρίως των Καστελιών, που προφανώς έχουν πρόβλημα ύδρευσης, αλλά και άρδευσης. Αυτό το πρόβλημα θέλησε ο Δήμος να επιλύσει, παίρνοντας την υπαρ. 51/200 Απόφασή του.

Επειδή το θέμα αυτό όπως προαναφέρω συνδέεται άμεσα με την φιλοσοφία του ν. 2359/97 (ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ) και είναι από τα προβλήματα που στην προσπάθεια επίλυσής τους δημιουργούν άλλα οξύτερα. Ετσι με αφορμή τα δημοσιεύματα θέλησα να έχω και μια ίδια αντίληψη του θέματος, τόσο στην ουσία του, όσο και στο Διοδικαστικό της Αποφ. του Δήμου και Αποφ. της επιτροπής του άρθρου 18 που παραπέμφθηκε η αποφ. 51/Α... να εκδικαστεί ως προς το σύννομο τόσο διοδικαστικό θέμα, όσο και το περιβλημά της ουσίας. Πριν όμως σχολιάσω την Αποφ. του Δήμου και της επιτ. του άρθρου 18, θα ήθελα να σταθώ στην πραγματική διάσταση του θέματος θέτοντας και κάποια ερωτήματα προς τους αρμοδίους και ενδιαφερόμενους:

1Α) Εάν δεν υπήρχε το νερό αυτής της πηγής θα υπήρχε Κουκουβίστα;

Β) Η πηγή έχει την δυνατότητα να καλύψει τις ανάγκες ύδρευσης και άρδευσης της Καλοσκοπής και να προσβλέπει στην μελλο-

ντική ανάπτυξη του οικισμού της;

Γ) Έχει εξετασθεί επιστημονικά ποια θα είναι η μεταβολή του υδροφόρου ορίζοντα από την Καλοσκοπή μέχρι το χαμηλό επίπεδο των Καστελιών.

Δ) Έχει επιμετρηθεί η παροχή του νερού τέλος Σεπτεμβρίου - Οκτωβρίου που υπάρχει η πώση των επιφανειακών ροών προς τους κυρίως ταμιευτήρες των πηγών, έχουν εξεταστεί όλες οι εναλλακτικές λύσεις (γεωτρήσεις, πηγάδια, φράγματα κ.λπ.) για να λυθεί το πρόβλημα χωρίς να δημιουργήσει "ρήγματα" στην συνοχή του Δήμου.

Στ) Έχουν ληφθεί υπόψη τα καταχωρημένα και αναγνωρισμένα δικαιώματα των ιδιόκτητων σπιτιών και χωραφιών της Καλοσκοπής και ποια είναι η υποβάθμιση αυτών των ιδιοκτησιών και ποια θα μπορούσε να είναι η αντιπαροχή για να καλύψει την υποβάθμιση αυτή;

Υπάρχει όμως και άλλη παράμετρος του θέματος που πρέπει οι θιγόμενοι να εξετάσουν με καλή θέληση και στο πνεύμα της συνένωσης. Πώς μπορεί αυτό το Αγαθό της ζωής που λέγεται Νερό να κατακυλάει στο ρέμα χωρίς χρήση και το ίδιο Νερό να το στερούνται άλλοι για να το πίνουν και να πλυθούν.

Μέσα από αυτές τις παρατηρήσεις και διαπιστώσεις και τα κείμενα των αποφάσεων σε συνδυασμό με τις λιγοστές γνώσεις που έχω στα θέματα της Τ.Α. (ασχολούμαι πάνω από 40 χρόνια) θα μπορούσα να χαρακτηρίσω την απόφαση του Δήμου Γραβιάς, ως απόφαση ευκολίας, πρόχειρη και "γυμνή" στο αιτιολογικό περιβλημά της, και σωστά δίκαια και σοφά η επιτροπή του άρθρου 18, την έκρινε ως μη επαρκή για να είναι εκτελεστή.

Ο χρόνος που δίνεται και στις δυο πλευρές πρέπει να λειτουργήσει για περισσότερη μελέτη, με ψυχραιμία στα πλαίσια του ρητού "οὐδὲν κακὸν ἀμείγες καλοῦ", γιατί εάν επικρατήσουν αντιλήψεις "έχουμε πλειοψηφία αποφασίζουμε και διατάσσουμε" πολιτικές και κομματικές αντιπαλοότητες, προσωπικοί εγωισμοί, το πρόβλημα θα δικαιωνιστεί, θα δημιουργήσει βαθύ ρήγμα μέσα στο Δήμο, θα αναπαράγει αντιθέσεις και θα ενδυναμώνει τον καταστροφικό ΙΟ ΤΟΥ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ.

ΝΕΟΣ ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΣ

Ο Κωνσταντίνος Λιάμπος, εγγονός του Κων. Λίτσου παρακολούθησε με μεγάλη επιτυχία το τμήμα Οργάνωσης και Διοίκησης Επιχειρήσεων του Οικον. Παν/μίου Πειραιά από όπου έλαβε το πτυχίο του.

Καλή σταδιοδρομία Κώστα. Και μόλις επιστρέψεις από το στρατό η πόρτα του Συνδέσμου μας είναι ανοιχτή.

Ο Τεσσαρακοστός μας Χορός!

Καλή είναι η δουλειά αλλά χρειάζεται και διασκέδαση. Την αρχή αυτή την αντιλήφθηκαν οι χωριανοί μας και στις 3 Μαρτίου παραβρέθηκαν όλοι σχεδόν στην ευρύχωρη αίθουσα του ξενοδοχείου Novotel όπου χάρις στην καλή οργάνωση (πλήρης ορχήστρα και με κλαρίνο) του Δ.Σ., την καλή περιποίηση του ξενοδοχείου, και τα πλούσια δώρα που προσέφερε ο Σύνδεσμος και οι χωριανοί Γιάννης Φέξης, αφοί Καραντάσιου, Μιχάλης Παπαδόπουλος, Βάγια Τσίγα και άλλοι, έγινε με μεγάλη επιτυχία ο ετήσιος καθιερωμένος χορός του Συνδέσμου μας.

Ο φετινός χορός είναι ο 40ός στην ιστορία του Συνδέσμου μας γιατί συμπληρώνει σαράντα χρόνια ζωής από τη “γέννησή” του. Τούτο οδήγησε τον πρόεδρό μας να χαρακτηρίσει το χορό επετειακό και να ευχαριστήσει τους νέους των 70 και 80 ετών με τα άσπρα μαλλιά που όλα αυτά τα χρόνια δεν απουσιάζουν από καμιά εκδήλωση. Το ευχαριστώ του όμως εισέπραξε και η νεολαία μας γιατί και αυτή έδειξε με την παρουσία της το ενδιαφέρον της τόσο με στους παραδοσιακούς όσο και στους μοντέρνους χορούς.

Και του Χρόνου!

Το όνειρο του μετανάστη

Παρόλο που σήμερα τα παιδιά του χωριού μας έχουν φύγει μακριά, δεν παύουν να αγαπούν το χωριό και θέλουν να προσφέρουν σ' αυτό.

Ετσι ο Ηλίας Κ. Κατσανιώτης, παρά τις δυσκολίες που αντιμετώπισε φέτος, από τον απροσδόκητο θάνατο του ανηψιού του Δημήτρη, δεν παρέλειψε να μας εκμυστηρευτεί τους οραματισμούς του. Προτείνει λοιπόν να διανοιγεί ένα μονοπάτι από το Κεφαλόβρυσο και παράλληλα προς το ποτάμι και τα σκιερά πλατάνια, να καταλήξει στο μύλο του Αλεξίου όπου, όπως μας είπε ζει μέσα του η μυρωδιά του φρεσκοαλεσμένου καλαμποκιού. Με αυτό τον τρόπο θα δημιουργηθεί μια συναρπαστική διαδρομή, που θα είναι μια πρόκληση για περίπατο όχι μόνο των τουριστών αλλά και όλων μας.

Αυτά μας είπε ο Ηλίας επιστρέφοντας στην Αμερική και νιώθοντας κάποια απογοήτευση καθώς άφησε πίσω του την όμορφη Καλοσκοπή.

ΑΦΑΝΕΙΣ ΗΡΩΕΣ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΒΑΡΣΟΣ

Από τους λίγους νέους που παραμένουν χειμώνα καλοκαίρι στο χωριό είναι ο Παν. Ι. Βάρσος (Τρικούπης).

Ο Παναγιώτης έχει μία αξιόλογη τεχνική υποδομή και αναλαμβάνει την εκτέλεση εργασιών κοινοτικών έργων αλλά και την κατασκευή οικοδομών. Σε συνεργασία μάλιστα με τον πατέρα του έχουν αναγείρει τα περισσότερα από τα νέα σπίτια της Πανουργιάς.

Ο λόγος που μας αναγκάζει σήμερα να αναφερθούμε σε έναν από τους νέους του χωριού είναι η πολύτιμη παρουσία και βοήθεια που έδωσε σε χωριανούς και επισκέπτες οι οποίοι παρασυρόμενοι από το ήπιο κλίμα του φετινού χειμώνα ανέβαιναν απροετοίμαστοι στο χωριό, χωρίς αλυσίδες ενώ εκεί αντιμετώπιζαν δυσκολίες κυκλοφορίας (παγωνιά) με συνέπεια να ζητούν τη βοήθεια του Παναγιώτη. Η καλή του διάθεση για εξυπηρέτηση ήταν σ' όλες τις περιπτώσεις αποτελεσματική.

Ακόμη τον Παναγιώτη τον βρήκαμε πρόθυμο να μας παράσχει κάθε δυνατή βοήθεια τόσο με τα τεχνικά μέσα που διαθέτει όσο και τις γνώσεις του στην εκτέλεση του προγράμματος διαμόρφωσης του χώρου της Κρύας Βρύσης, για τον οποίο μας έχουν υποσχεθεί βοήθεια το Δασαρχείο και ο Δήμος μας.

Σ' ευχαριστούμε Παναγιώτη. Νάσαι πάντα καλά.

Ραντεβού με την Παράδοση

Τις μέρες του Πάσχα η Αθήνα θα αδειάσει. Η Κουκουβίστα θα δεχθεί τα τέκνα της. Είναι βέβαιο ότι αυτές τις μέρες όπου να βρεθεί κανείς θα περάσει καλά. Στο χωριό όμως μας περιμένουν πολλές υποχρεώσεις. Να ετοιμάσουμε τους κήπους μας για κηπευτικά προϊόντα και λουλούδια (οι ντάλιες προσφέρουν ξεχωριστή ομορφιά). Να κλαδέψουμε τα δέντρα μας. Να ξανασύρουμε τα κεραμίδια των σπιτιών μας. Να διορθώσουμε το ρολόι της εκκλησίας μας.

Η ατμόσφαιρα της μεγάλης εβδομάδας με συνεχή την παρουσία του ιερέα θα μας προσφέρει στιγμές θρησκευτικής κατάνυξης αλλά και το ψήσιμο των αρνιών, το τσούγκρισμα των αβγών, θα μας δώσουν ξεχωριστή χαρά.

Πάσχα λοιπόν καί Άνοιξη στην Κουκουβίστα....

Ο Ιερέας μας μεριμνά...

Εργο ζωής κάνει ο ιερέας μας Παναγιώτης Λευκαδίτης με την περιποίηση των Εκκλησιών μας. Μετέτρεψε το χώρο της αποθήκης που βρισκόταν δεξιά του “εισερχομένου” στον ιερό ναό του Αγίου Γεωργίου, σε γραφείο. Τοποθέτησε μια τηλεφωνική σύνδεση με αριθμό 61055 (το σπίτι του 61270 και 61050). Ο Σύνδεσμος του δώρησε μια μεταλλική ντουλάπα που μας τη μετέφερε ο Γιώργος Ποδάρας. Τον ευχαριστούμε. Επί πλέον με έγγραφό μας του γνωρίσαμε ότι το ποσό των εισφορών για την ανακαίνιση του Αγ. Γεωργίου ανήλθε σε 5.900.000 και μπορεί να κινηθεί η διαδικασία της έναρξης των εργασιών.

ΜΝΗΜΗ ΑΓΟΝΙΣΤΩΝ

Τη Δευτέρα του Αγίου Πνεύματος 4 Ιουνίου 2001 θα παραβρεθούμε όλοι στο πανηγύρι της Αγίας Τριάδας.

Το Δ.Σ. αποφάσισε και φέτος μετά τη Θεία Λειτουργία να τελέσει σύντομη επιμνημόσυνη δέηση στο χώρο της θυσίας των 32 παλικαριών της Εθνικής Αντίστασης, που έδωσαν τη ζωή τους με πίστη ότι υπηρετούν την πατρίδα, την παγερή ημέρα της 4ης Ιανουαρίου 1944.

Θα γίνει κατάθεση στεφάνων και θα μνημονευθούν τα ονόματα των θυσιασθέντων.

Η Σταύρωση

του Χρήστου Μαλεβίτση

Η Σταύρωση του σώματος έγινε στον τόπο του Κρανίου. Προηγήθηκε όμως η σταύρωση της ψυχής στη Γεθσημανή. Αυτό που συνέβη με τη Σταύρωση του σώματος έχει έναν ιστορικό χαρακτήρα. Διότι εκεί που το οδήγησαν δυνάμεις ιστορικές, ο λαός του Ισραήλ, οι ιερείς του, οι Ρωμαίοι, το δικαστήριο. Όλα αυτά διαθέτουν μια εξωτερική δραματικότητα που απεικονίζεται κατά επαμειβόμενα επεισόδια, τα οποία διαβोधήθηκαν μέσα στην ιερή ιστορία. Προπαντός ο σταυρικός θάνατος επάνω στο ξύλο της ζωής. Το θέαμα το φρικτό του βασανισμού της σάρκας.

Δύο πόνους έχει ο άνθρωπος: τον πόνο της σάρκας και τον πόνο της ψυχής. Η ενσάρκωση του υιού του θεού φέρει, βεβαίως, τη σημασία της την απερινόητη. Όμως κάθε σάρκα είναι ενσάρκωση της αρχής της ζωής ή της αρχής του πνεύματος. Έτσι κάθε σάρκα σταυρώνεται δια του πόνου, που είναι το προνόμιο της ζωής. Όπως και κάθε ψυχή σταυρώνεται δια του πόνου, που είναι προνόμιο του πνεύματος. Αυτό που συνέβη στη Γεθσημανή και στον τόπο του Κρανίου, είναι ο οριακός πόνος της ψυχής και ο οριακός πόνος του σώματος, όπου εκείθεν διανοίγεται ο δρόμος της υπερβάσεώς του δια της Αναστάσεως. Την οποία κανείς άλλος δεν μπορεί να βεβαιώσει παρά ο ίδιος ο Θεός. Διαφορετικά, η ανθρωπότητα τελεί καταδικασμένη στον χωρίς νόημα πόνο και τελεί περικλειστη

από τον χωρίς επαύριο θάνατο. Κι ωστόσο δεν μπορεί να δεχθεί κανείς πως τούτα τα δύο, ο πόνος και ο θάνατος, καλούνται να ακυρώσουν τελεσιδικώς το θαυμασιώδες γεγονός της φανέρωσης της ζωής. Η ζωή είναι από τη φύση της η ζωή η αιώνιος. Αλλίμονο αν τούτη ήταν το περίτριμμα του κόσμου. Η ζωή υπερβαίνει τον κόσμο ακριβώς δια της σταυρώσεώς της από τον κόσμο. Μακάρι τα δεδομένα να μην ήσαν τόσο τραγικά για τη ζωή. Όμως είναι. Και κανείς δεν μπορεί να τα αλλάξει. Γι' αυτό και ο υιός του Θεού δέχθηκε αυτή τη μοίρα του κάθε ζώντος όντος.

Είπαμε πως η σταύρωση του σώματος είναι θεαματική. Ενώ της ψυχής δεν είναι. Την αντιλαμβάνεται μόνον αυτός που την υφίσταται. Τη σταύρωση της ψυχής ο Ιησούς την υπέστη στη Γεθσημανή, μόνος, κατάμονος μέσα στη νύχτα. Ενώ οι μαθητές του είχαν πέσει σε ύπνο βαθύ. Το πράγμα το διεκτραγωδεί ο Ματθαίος και ο Μάρκος. Ο Λουκάς μόλις το αναφέρει. Ο Ιωάννης το παρασιωπά εντελώς. Ωσάν στα όνειρα. Η κορύφωση του κοσμικού ονείρου του ανθρώπου στον κόσμο τούτο, προ της εξόδου του. Με την Παλαιά Διαθήκη εισέρχεται ο άνθρωπος στον κόσμο. Με την Καινή Διαθήκη εξέρχεται ο άνθρωπος από τον κόσμο. Έτσι, στο όρος Σινά δόθηκαν οι εισόδιες εντολές. Ενώ στην επί του Όρους ομιλία δόθηκαν οι εξόδιοι μακαρισμοί. Επίσης και στις δύο αποκαλύψεις έ-

χουμε τον "ιδρώτα του προσώπου". Ο πρώτος είναι εισόδιος, ο δεύτερος είναι εξόδιος· συνέβη το βράδυ, προ της συλλήψεως στη Γεθσημανή.

Στην Παλαιά Διαθήκη ο άνθρωπος ρίχνεται στη γη. "Επικατάρατος ή γη εν τοις έργοις σου· εν λύπαις φαγή αυτήν πάσας τάς ημέρας τής ζωής σου... εν ιδρώτι του προσώπου σου φαγή τόν άρτον σου έως του άποστρέφαι σε εις τήν γήν, εξ ής έλήφθης". Είναι ο πόνος του σώματος. Ένας πόνος που μετατράπηκε και σε φιλοπονία, προκειμένου να καρπίσει η γη και να συντηρηθεί το σώμα. Πρόκειται για το πέρασμα από την "ουσία" στην "ύπαρξη", στις σκληρές συνθήκες της υπάρξεως στον κόσμο τούτο, τον εκτός του παραδείσου. Στην Καινή Διαθήκη συμβαίνει η αντίστροφη κίνηση. Είναι το πέρασμα από την "ύπαρξη" στην "ουσία". Αυτό έγινε αφού της ψυχής της αποκαλύφθηκαν οι εσχατολογικές της διαστάσεις μέσα από την οδύνη της εγκόσμιας διατριβής. Και το πέρασμα καλείται να το πραγματοποιήσει η ψυχή, η οποία εν τέλει εγνώρισε πως δεν είναι εκ του κόσμου τούτου. Ενώ το πρώτο πέρασμα συνέβη δια της απορρίψεως, το δεύτερο πραγματοποιείται δια της αγωνίας στη Γεθσημανή και δια της Σταυρώσεως. Ένα πέρασμα που δεν μπορεί να το πραγματοποιήσει ο άνθρωπος με τις δικές του δυνάμεις και χρειάζεται το θείο παράδειγμα. Έτσι αδήριτη αναγκαιότητα του εσχατολογικού πνεύματος αξιώνει την κάθοδο

Οι Μεγάλοι μας Δωρητές...

Οι ξενιτεμένοι μας Γεώργιος και Μίνα Χρηστίδη που δραστηριοποιούνται στην Καλιφόρνια της Αμερικής μας έστειλαν το χρηματικό ποσό 5.000.000 δρχ. για την ενίσχυση της προσπάθειας ανακαίνισης του Ιερού Ναού Αγίου Γεωργίου Καλοσκοπής, και στη μνήμη των γονέων τους. Το Διοικητικό Συμβούλιο κατέθεσε το ποσό αυτό, στον ειδικό λογαριασμό που έχει ανοιχθεί στην Εμπορική Τράπεζα. Για τον παραπάνω σκοπό και σε συνεργασία με τον ιερέα και το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο, αρχίζουν την προετοιμασία για την έναρξη κατασκευής του έργου.

Το Διοικητικό Συμβούλιο, σε αναγνώριση της μεγάλης αυτής ευεργεσίας ανακήρυξε μεγάλους ευεργέτες το Γεώργιο και τη Μίνα Χρηστίδη και παρακαλεί το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο να χαράξουν τα ονόματά τους στην ανηρτημένη πλάκα των μεγάλων ευεργετών της εκκλησίας.

Τους αγαπητούς μας συγχωριανούς ο Σύνδεσμός τους ευχαριστεί με την ακόλουθη επιστολή

Dear Sirs and Madams

All the residents of our village living in Greece or abroad feel the need to express our deepest gratitude for your generosity in sending us the sum of Drs 5.000.000

This money is going towards the restoration and renovation of our holy church of Saint George Kaloskopis.

We would also like to take this opportunity to thank you for all you have collected and sent us throughout the years and which amount to the sum of Drs 5.400.000

Your gifts and donations show your genuine interest and sensitivity to our village needs and we hope your actions will motivate many others to act likewise.

We wish you and your families the best of health, wealth and happiness for the New Year.

With our deepest regards

Yours faithfully

On behalf of the steering committee "Agia Trias"

The President
Ath. Malevitsis

The General Secretary
Lambros Achadas

του υιού του Θεού στον κόσμο. Διαφορετικά δεν μπορεί να ξεπεραστεί ο σιδερένιος κλοιός του κόσμου.

Στη Γεθσημανή λοιπόν συνέβη η εξόδιος σταύρωση της ψυχής. "Ἦρξατο λυπεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν" λέγει ο Ματθαίος. "Καὶ γενόμενος ἐν ἀγωνίᾳ ἐκτενέστερον προσήχετο" λέγει ο Λουκάς. "Καὶ παραλαμβάνει τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην μεθ' ἑαυτοῦ καὶ ἤρξατο ἐκθαμβεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν" λέγει ο Μάρκος. Στη Γεθσημανή ο Ιησούς δεν πο-

νάει, όπως θα πονέσει την επομένη ημέρα στο σταυρό. Όμως η ψυχή του είναι "περίλυπος ἕως θανάτου. Ἐγένετο δέ ὁ ἰδρὼς αὐτοῦ ὥσει θρόμβοι αἵματος καταβαίνοντες ἐπὶ τὴν γῆν". Εδώ δεν χωράει καμιά θεωρία. Και ὅσα εἶπαμε παραπάνω τα θέτουμε σε παρένθεση. Είναι το κορυφαίο δράμα της ανθρώπινης ψυχής στον κόσμο, ὅπως δεν θα μπορούσε να το συλλάβει κανένας δραματικός συγγραφέας, και ὁ πλέον μεγαλοφυής. Είναι αὐτό που είναι. Δεν αξιώνει τη

διευκρίνηση, ἀλλὰ τη συν-πάθεια και τη συμμετοχή στην ακροτελεύτια σημαντικότητά του. Ενώ η ψυχή στην οριακή της ὥρα ἀδημονούσε μέσα στον ἑσχατο ἰδρώτα της αγωνίας, παραπέρα τους τρεις μαθητές τους κατέλαβε ὕπνος. Δεν είναι ἴδιον της κάθε ψυχῆς να τελεί στα πεπρωμένα ὁρίά της. Επιστρέφει και λέγει: "Σίμων, καθεύδεις; οὐκ ἴσχυσας μίαν ὥραν γρηγορῆσαι;" Ενώ ὁ σταυρός ἔχει ἤδη στηθεῖ. Ξημέρωνε ἡ Μεγάλη Παρασκευή της ζωῆς.

Χριστούγεννα 2000

φωτό: Κωνστ. Χρ. Λευκαδίτης

Μπράβο στο χωριό μας

Την Κυριακή 18 Μαρτίου οι χωριανοί μας ως νομοταγείς πολίτες βρέθηκαν στα πατρικά τους σπίτια και συγκεντρωμένες οικογένειες περίμεναν τους απογραφείς που για καλή μας τύχη ήταν οι εξαιρετές χωριανές μας Δήμητρα και Αθανασία Αριστ. Κυριαζή και ο Βαργιανίτης Κοντουλάτης, που έδειξαν ότι ήξεραν καλά τη δουλειά τους και μας κατατόπισαν να απαντήσουμε σωστά στο ερωτηματολόγιο της Στατιστικής Υπηρεσίας.

Απογράφηκαν 334 (τριακόσιοι τριάντα τέσσερις) χωριανοί. Αποτέλεσμα που δείχνει ότι το χωριό μας καταφέρει να επιζήσει και ότι οι χωριανοί μας αγαπούν και θέλουν να διατηρήσουν τις εστίες τους, να καλλιεργούν τα χωράφια και να χαίρονται την απεραντοσύνη του Κουκουβιστιανού ορίζοντα.

Μπράβο μας. Νάμαστε καλά και για την επόμενη δεκαετία.

Ο ΔΑΙΜΩΝ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

Στο φετεινό μας ημερολόγιο και στο μήνα Δεκέμβριο, ο εικονιζόμενος νέος δεξιά είναι ο Κώστας Χαρ. Ματθαίου και όχι ο Ευθ. Ματθαίου. Φίλε Κώστα συγχώρεσέ μας το μικρό μας λάθος.

ΑΠΟΚΟΜΙΔΗ ΟΙΚΙΑΚΩΝ ΑΠΟΡΡΙΜΜΑΤΩΝ

Και φέτος η Δημοτική μας Αρχή με απόφασή της καθόρισε η συγκέντρωση των σκουπιδιών να γίνεται Δευτέρα και Παρασκευή κάθε εβδομάδα τους μήνες από Μάιο μέχρι Σεπτέμβριο. Επίσης την τελευταία Παρασκευή κάθε μήνα φορτηγό αυτοκίνητο του Δήμου θα συγκεντρώνει τα ογκώδη άχρηστα αντικείμενα των κατοίκων του χωριού.

Η συγκέντρωση θα γίνεται χωρίς την παρουσία βοηθητικού προσωπικού παρά μόνον του οδηγού. Γιαυτό κάθε ενδιαφερόμενος πρέπει να βοηθάει στη φόρτωση.

Επισημαίνουμε το θέμα των σκουπιδιών και παρακαλούμε να βοηθήσουμε όλοι να διατηρηθεί το χωριό μας καθαρό.—

“Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ”

Τριμηνιαία Εφημερίδα

Ιδιοκτησία: Σύνδεσμος Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας “Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”

(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο: Αθ. Ν. Μαλεβίτης, Πρόεδρος Διοικ. Συμβουλίου)

Πειραιώς 4 • Αθήνα • 104 31 • τηλ.: 52.38.158

Ηλ. Σελιδοποίηση - Εκτύπωση - Βιβλιοδεσία

ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΑΒΕΕ ΓΡΑΦΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 24 • ΤΗΛ. 5227552

Καλλιτεχνική Επιμέλεια: Φίλιππος Τριανταφύλλου